

Izdavači: Martin Fieber – Hans H. Reinmoller – Thomas Richter

Umiranje

*Zapis medijalnog kruga mira Berlin
iz 1956 – 1975 g.*

Koji je najsigurniji put do istine?

Najsigurniji put počinje u vlastitom srcu.
Za tu zadaću Bogu nisu potrebne kukavice.
On treba duhovne revolucionare,
koji se bore za istinu
ulažući dušu i život za njega.

*Kako glasi najznačajnije temeljno pitanje
koje bi se moglo postaviti čovječanstvu?*

Postoji li Bog ili ne?
Nastavlja li se duhovni život ili ne?

Sadržaj

Predgovor	4
O umiranju i smrti	5
O trenutku smrti	10
Nakon smrti	12
O osobnosti	21
O žalovanju	23
O kontaktu s umrlima	28
O ponovnom susretu s umrlima	32
O sumnji, strahu i ateizmu	35
O crkvi	39
O znanosti	42
O sudnjem danu	43
O drugoj smrti	45
O smrti djece	46
O boli	47
O nesrećama	48
O samoubojstvu	51
O pomoći umirućem	56
O sahrani	57
Ostala pitanja	59
Zaključna vježba	62

Drage čitateljice i čitatelji,

iznad svega se radujemo što vam u nizu knjiga smijemo reprezentirati cjelokupni zapis Medijalnog mirovnog kruga Berlin, po sadržaju nepromijenjen i sređen po temama.

Postojeće bilješke su bile ostvarene marljivim radom, s «potpuno automatskim medijalnim pismom» u neovisnoj grupi istraživača i uz prisutnost neutralnih svjedoka, u toku 25 godina i s preko 1000 zasjedanja.. Pritom su bile protokolirane oko 6500 DIN A 4 stranica.

Prva izdanja, uz dodatke, su izašla u mjesečnim brošurama od 1956 do 1975g. Ti rukopisi su već tada bili čitani i prevedeni u zainteresiranim krugovima u Njemačkoj i u čitavom svijetu i postigli najveću pažnju i priznanje, premda je broj izdanja bio relativno mali.

Vrijeme tada nije još bilo zrelo za veliko širenje. Javnost je više pažnje darovaa privrednom rastu sa svim ugodnim popratnim pojavama.

To se u zadnjim godinama bitno promijenilo. Sveukupno stanje u svijetu, rastući kriminalitet, politička zbilja s visokim naoružanjem i ratovima postalo je nužno da ovo temeljno istraživanje još jednom bude objavljeno što je moguće šire. Ljudi su na našoj Zemlji zbog nesigurnog života prodrmani i traže alternativu za globalno uništenje. To traženje mora naći odgovarajući odgovor. Kroz ovo ovdje temeljno istraživanje već postoje spoznaje uz pripadajuće dokaze. Ti rezultati istraživanja su visoke kvalitete u svom načinu i svom nepobijenom sadržaju istine. To će biti svakako i potvrđeno od stručnjaka. Dapače, ti rezultati dobivaju, zbog svog nepodmitljivog i nekompromisnog odnosa prema svjetskim događanjima koji se svakodnevno povećavaju, na aktualnosti i značaju. Oni pokazuju izlaz iz tisuća godina lančane reakcije rata i nasilja. I to vrlo temeljito.

Medijalni mirovni krug Berlin razradio je sa timom onostranih svjetlosnih glasnika i duhovnih vođa visokovrijedne dokaze o životu nakon smrti i o inteligentnom izvanzemaljskom životu.

Ti svjetlosni glasnici «imaju misiju donjeti svjetlost u tminu i otkriti sve nejasnoće. Radi se o duhovnom prosvjetljenju čovječanstva Zemlje.»

Možda ćete se čuditi zašto nismo spomenuli ime duhovnog učitelja. Odgovor na to dao nam je duhovni svijet sam: «Ja nisam vezan ni za jedno ime nego samo za istinu. Mogli biste umjesto nekog imena isto tako dati «Istina». Što se mene tiče možete koristiti i jedan «X». Radi se samo o istini. Najveća imena na ovoj Zemlji dovoljno su često proizvela najveće zablude. Upućen sam da se uvijek bori protiv velike istine, jer ona sprječava napredovanje negativnih moći. Negativno će se tvrdokorno braniti sa svim sredstvima pa i nepoštenim, jer je istina suprotni pol zablude. Nemojte se zbog toga dati odvratiti od vaše potrebe za znanjem i vaše misije.

Kretanje duhovnih snaga sve više raste. Neće svi pristaše crkve stajati na strani istine. Religije neće biti one koje donose mir. Samo će razumljiva istina biti ona koja će spasiti ovaj globus. Moje ime pritom ne igra nikakvu ulogu. Pa da sam i najveći anđeo Božji nikad vam ga nebi otkrio. Ja sam samo bezimeni posrednik vječne istine u cijelom svemiru». Toliko o predaji iz duhovnog svijeta!

Mi smo dali obećanje prenijeti ovu istinu čovječanstvu pod svim uvjetima. Iako to obećanje nije lako provesti, uz pomoć duhovnog svijeta to će nam uspjeti.

Izdavač

O umiranju i smrti

Kako glasi najznačajnije ključno pitanje koje bi se moglo postaviti čovječanstvu?

Postoji li Bog ili ne? Nastavlja li se duhovni život ili ne?

Važno je da ljudi shvate da «smrt» ne postoji onako kako si to većina predočuje. Čovječanstvo općenito pretpostavlja da nakon umiranja više ništa ne postoji. Kako bi nam mogli učiniti razumljivijom tu misteriju?

Istina je da ne postoji «smrt», nego samo vječni život. Zabluda počinje s religijom. Vjeroispovijesti podučavaju da postoje ljudi koji odlaze u pakao i tamo ostaju vječno. Ljudske misli se opiru tome i zbog toga se ne želi ništa znati o onostranom i o religiji. Zaista je to jedno besmisleno, opasno i zbunjujuće učenje koje nije vrijedno hvale. Ne postoji smrt, samo preobrazba. Što, dakle, ovdje nije u redu? Da li je pogrešna riječ ili ne odgovara pojam koji je povezan s tom riječi? Kod oblikovanja riječi pritom se je mislilo na sasvim nešto drugo. Tko vam kaže da se sa riječi smrt nije mislilo na nešto sasvim drugo? Mislim da se pritom mislilo na preobrazbu, a ljudi su uz to dodali riječ «ništa». Ovdje leži zabluda! Ovdje se mora težiti za promjenom pojma. Smrt nije nikakav kraj, nego promjena. To je velika rupa u religiji koja ne može dati nikakvo objektivno objašnjenje o tom važnom pitanju. Ulažemo sve u to kako bi vam mogli dati istinu i pravilno vam objasniti misteriju smrti. Besmrtnost ljudi nije nikakav izuzetak, ona je za svakog čovjeka zakon. Obzirom da čovjek neumorno istražuje on će i ovu tajnu riješiti. Tada će doći do velikog šoka koji će zahvatiti cijelo čovječanstvo. Ali nakon tog šoka doći će do sasvim novih razmišljanja.

Danas bih vam htio govoriti o nečem sasvim posebnom. Gotovo čitavo čovječanstvo ove Zemlje nema pravu predodžbu o umiranju, a uz to također i o samoj smrti, niti o stanju osobnosti nakon smrti. Zbog toga bi vam sada želio ispričati kako Zemljanin, to jest, njegova osobnost umire u materiji, dakle ostavlja je. Naravno, postoje mnoge vrste smrti, na primjer kroz nesreće, bolesti, samoubojstva ili starosti. No ja vam sada želim objasniti prirodnu smrti, jer izlazak duše, to jest nematerijalni lik, u svakom slučaju je isti.

Kada sam umro ležao sam u mom krevetu. No iznenada sam sasvim siguran da je moj zemaljski život završio. Ta izvjesnost je iznenada ovdje i ne dopušta više nikakvu sumnju da bi to mogla biti obmana. I premda fizički osjećaj slični nelagodi, nešto poput nesvjestice, ipak je svijest vrlo sabrana. Duša se osjeća svečano i veličanstveno. Istovremeno tijelo izgubi svoju težinu, a hladnoća klizi od nožnih prstiju uz noge. Ta hladnoća obuhvaća kroz 30 sekundi cijelo tijelo, zaključno glavu. U tom momentu kada tijelo osjeća hladnoću započinje duhovno slušanje i viđenje. Volja sada nema više nikakvu moć nad tijelom. Duša je svjesna da je srce stalo i disanje prestalo. Unatoč tome svijest se nije promijenila. Sve misli rade potpuno normalno. Ono što se sada događa sasvim ovisi o razvoju duše, o ljubavi i o vjeri, o karakteru i prije svega o zemaljskim djelima! Kod vas se kaže da čitav život u sekundi još jednom prolazi pokraj vas. Ne, to nije tako. Doduše, pojavljuju se fragmenti prijašnjih događaja koji su odavno bili zaboravljeni. Ako se, na primjer, radi o velikim neokajanim pogreškama onda se ti ljudi jako prestraše, jer iznenada stoje pred činjenicom da smrt ne postoji onako kako su to uvijek smatrali. Sada znadu da se toga ne mogu samo tako osloboditi. Drugačije je s dobrim ljudima koji su isto tako spoznali da se njihov život nastavlja i zadovoljni su da mogu s novim snagama otići u jedan drugi svijet. Njihove duhovne oči spoznaju samo blijedo svjetlo, jer ne mogu vidjeti još oštro, koje mu nudi jedan drugi oblik bivstva. Ali duša prepoznaje likove prijatelja koji su je posjetili i radosno dočekali. Strašno je promatrati prijatelje ateista i materijalista koji su svoj život proživjeli krivo i bezbožno. Uz to dolazi još strašni zadah koji je neizdrživ. Tko se trudi povoditi se za Isusom Kristom, tko živi po njegovim učenjima, njemu je bolje.

On odmah osjeća prekrasan miris cvijeća koji oplahuje njegovu dušu osjetljivu na mirise. On vidi svijetle i lijepe duše koje ga prijateljski dočekuju. Iza tog događaja slijedi jedna prolazna nesvjestica, jer se događa zadnje odvajanje od tijela. No tada se duša probudi s neopisivom snagom osjećaja u jednoj sferi koja je prilagođena stupnju zrelosti duše. Svaki čovjek, kroz svoj duhovni stav, sam priprema način svog umiranja i novo mjesto boravka u onostranom. To o vama ovisi!

Većina ljudi si predočuje pod smrću konačni kraj njihove svijesti. Moralo bi se boriti protiv takvog neznaja. Da li je to tako?

Smrt nije nikakva tragedija za one koji je pretrpe, nego samo za one koji ostanu. Ako netko iz tame odlazi u svjetlost, onda nije nikakv razlog biti zbog toga žalostan. Sva žalost u stvarnosti je samo briga zbog gubitka koji vas osobno pogađa. Ali suze ne vrijede za onog koji je uistinu oslobođen. Onaj koji je prešao prijeko, na primjer, ne trpi više zbog bolesti ljudskog tijela i uništavanje tijela ga više ne pogađa. Sada može razviti sve svoje sposobnosti s kojima je opremljen, osloboditi se i dovesti do izražaja sve povezanosti. Sada je u stanju pružati velike usluge onima koji to zahtijevaju. Ali vama nedostaje uobičajena sadašnjost. Čeznete za osobama koje više ne možete vidjeti. No stvarnost je uvijek prisutna, premda vam nije više na dohvat. Pogledajte iza svijeta osjeta, iza pet nedoraslih, nedovršenih prozora duše i pokušajte sakupljati nešto od mudrosti koja dolazi sa znanjem spiritualne stvarnosti. Smrt nema nikakvu moć nad životom. Život uvijek trijumfira i onaj kojeg ljubite nikad vas neće napustiti. Istina je da ga smrt vama približava u duhu. Znadem da vam je teško to razumjeti. Vi živite u fizičkom svijetu i vidite sve s tjelesnim očima. Svo dostojanstvo duha vam je sakriveno. Ali kada će vam jednog dan biti skinut veo i kada ćete otvoriti vaše duhovne oči ugledati ćete čaroban sjaj jednog novog života. Doživjet ćete da za sve postoji savršena harmonija i da Božja pravednost mudro vlada iznad svega.

Da li možemo za «umiranje» upotrijebiti riječ ostati «bez duše»?

Da, to bi bila približno istina. Za Zemljane «umrijeti» znači: «Sad je gotovo!» Svakako da bez duše ostaje samo tijelo. Na samoj duši se ništa ne događa. Postoji vegetativni život. Ali postoji također jedan nadahnuti život. Čovjek se može kretati i disati, jesti i piti, a da ipak njegova duša može otići. Takav čovjek onda živi vegetativno. Vi biste kazali da više nije zahtijevao natrag svoju svijest. Riječ «smrt» nije uopće primjerena za čovjeka i dovodi do pogrešnih zaključaka.

Riječ «smrt» se zloupotrebljava i spriječava čitavo čovječanstvo za jedan pravi duhovni napredak. Što kažeš o tome?

Kada čovjek umre ostavi svoje tijelo na Zemlji i kada dođe u duhovno carstvo onda to nije samo smrt, nego istovremeno duhovno uskrsnuće. No kada se dijete rodi na Zemlji, onda to nije samo smrt nego duhovno i materijalno uskrsnuće u materiji. To su najvažniji ljudski razvojni događaji. U tome leži čitav smisao ljudskog bivstva. Razmislite dobro o tome! Ako tijelo ostane bez duše mijenja se kontakt tijela i duše. Otkine se duhovna vrpca koja spaja dušu s tijelom. No na duši se uopće ništa ne mijenja, jer odvojeno je samo tijelo. Može se čak dogoditi da se tijelo drži na životu pomoću medicinskog umijeća dok je duša već odavno daleko od tijela i već se dogodilo totalno odvajanje. Medicinska zabluda se sastoji u tome da znanost, nažalost, pretpostavlja da je duša jedan produkt tijela ograničen vremenom.

Kakav je zapravo najbolji opis za ljudsku smrt?

Odvajanje duše. Smrt je ono što dozvoljava da umru sjećanja. Sve drugo je život! Riječ «smrt» znači raspad materijalnog tijela. Duša se otpušta, odnosno oslobađa. Ona se vraća natrag u veliki dom, jer je ona bila samo u jednom školskom razredu života. Kada se radi o raspadanju tijela vi svi ste već mnogo puta u vašem životu umrli, jer se tijelo vrlo često obnavlja bez da o tome imate spoznaju. Kada u vama umiru sve one tjelesne čelije ne tugujete zbog njih. Smrt je, dakle, jedan vrlo zemaljski pojam koji znači rastvaranje materije. No što se čovjeka tiče on ulazi u novi život koji se odigrava u sasvim drugim dimenzijama. Čovjek se oprostio od svog bliskog ljudskog tijela koje mu je tako dugo služilo. Subližnji ga ne mogu zapažati, a njemu nije uskraćeno zapažanje istih. Pojam «otiči kući» je neosporan, jer čovjek nakon svog zemaljskog završetka života odlazi tamo, gdje on ustvari pripada i ima prijatelje. Shvaćanje koje se može opisati kao sveopće izgleda u uspoređenju ovako: To je tako kao kada bi kapetan upravljao prepunim brodom ignorirajući ledeni brijeg samo zato što se vidi vrh sante iz, navodno, sigurne udaljenosti. Veći dio brijega se nalazi ispod površine vode. Isto se tako potpuno ignorira ogroman onostrani svijet. Ljudi ne žele znati što se nalazi iza ovog života. S tim problemom je već i Krist imao poteškoće, pa je zbog toga govorio u usporedbama kako bi ga se moglo bolje razumjeti. Ljudi samo u rijetkim slučajevima imaju sposobnost zaista apstraktno misliti. Zbog toga se ljudima može nešto objasniti samo s konkretnim, slikovitim predodžbama. Također i razmišljanje o onostranom mora biti naučeno!

Što je život?

Uopće ne postoji nikakva smrt, nego samo život. Ali postoje promijenjena stanja života. Sve što se kreće je život, čak i kamen ima u sebi život. Sve je nastalo kroz ljubav Božju i kroz njegovu volju. Od života ljudi otpada samo materija, ali on ipak ostaje živ. Božanska stvaralačka snaga je neprestano uzimana i zlorabljena, kao što je to naročito sada slučaj u ovostranom. Kada pozitivne duše donose svijetlost negativno podešenim dušama, onda one drže posudu ispod kako bi, po mogućnosti, uhvatile svjetlo i tada ga negativno iskoristile. Za te negativno podešene duše, ovostrane i onostrane, riječ «smrt» je na pravom mjestu. Takve duše nemaju nikakv osjećaj za druge duše.

Mnogi ljudi su mišljenja da će već primjetiti da li će nakon smrti živjeti dalje ili ne. Što kažeš za takav stav?

Naravno da to na kraju svatko primjeti. Ali njegova onostrana pozicija nema više nikakve veze sa zemaljskom pozicijom. Svaki čovjek je drugačije stupnjevan. Pod okolnostima se u razvoju gube stoljeća.

Kada umremo i odemo u duhovni svijet što gubimo tada na ovom svijetu a što dobivamo na drugoj strani?

Tada gubite vašu prošlost, jer točno znadete koliko ste bili pozitivni ili negativni. No u drugom svijetu, ako ste pozitivno započeli, možete krenuti putem izbavljenja. Onda ćete biti oslobođeni negativne prošlosti, jer vas jedna takva prošlost nebi više trebala interesirati. Trebali biste prepoznati cilj i više se ne osvrutati. Cilj se nalazi u budućnosti, a ne u prošlosti.

Govori se o prelazu u duhovni svijet. Što se ovdje naročito događa?

U duhovnom svijetu postiže duša poboljšano zapažanje i brže misli. Veo straha duhovnih predrasuda otpada. Interesi se promijene, jer ne postoje više organi za održavanje života, a niti novac ne igra više nikakvu ulogu.

Prednost imaju duhovni interesi, ali samo kod onih koji to žele iskoristiti. Sigmund Freud i C.G. Jung kao psihoanalitičari imaju samo donekle pravo, jer im manjkaju duhovne spoznaje.

A oni ljudi koji imaju takve spoznaje budu izloženi ruglu.

Što se može načelno kazati o smrti?

Uklonite svu nesigurnost, jer je smrt samo jedna promjena vašeg stanja. Ali ona vam ostavlja sve što ste duhovno naslijedili, što duhovno egzistira, to jest sva iskustva, sjećanja, sva osjetilna zapažanja, vašu sposobnost mišljenja, vaš govor, vašu individualnost. Jedino vaše tijelo izgubi svoju težinu i sve materijalne nedostatke. Vaše tijelo vam također ostaje, ali to je onda jedan drugi materijal kojeg ustvari već oduvijek posjedujete. U drugom bivstvu postoje drugi zakoni i tome se morate prilagoditi. Ne postoje nikakve iznimke. Moć velikog Planera je u svijetu totalnog duha nezamislivo veći, nego u svijetu materije, skamenjenog svijetla. Zbog toga oživite, ali učinite to pravilno!

Medicinska znanost je mišljenja da život umire, dakle da može biti potpuno ugašen. Što se o tome može kazati?

Ljudsko tijelo je samo materijalno, no duša je spiritualna. Jedno beživotno tijelo ne može oživjeti. Ali u trenutku kada primi spiritualnu energiju probudi se u život. Spiritualna energija ne može umrijeti. Ona se jednostavno ne može ugasiti. Kada život ode iz tijela onda se ne ugasi poput plamena, nego se samo odvoji od materije. U tom trenutku nastupa za oba dijela samostalnost, a uzajamni odnos prestaje.

Da li Bog proziva čovjeka na kraju njegovog života?

Teologija je nametnula zabludu da ljude Bog opoziva. Kada čovjek na Zemlji umre onda neće biti opozvan, nego je to jedna sasvim normalna stvar. Kada tijelo više ne funkcionira tako da duša ne može s njim imati više nikakav kontakt, onda se odvajaju tijelo i duša. Sasvim je svejedno da li čovjek umre prirodnom ili neprirodnom smrću. Ne umiru samo sada dobri ljudi, nego to nikada nije niti bilo drugačije. Uvijek moraju novi ljudi nastaviti rad drugih. I uvijek će tako biti. Sve slijedi Božje zakone. Sudbina te opoziva kada za to dođe vrijeme. Smrt se događa prema Božjim zakonima. Da li čovjek umre na ovaj ili onaj način, prije ili kasnije, to normalno nije povezano s Božjom voljom. Duhovni svijet svakako može pružiti pomoć i zaštitu u mnogim slučajevima. Ali duhovni svijet nije odgovoran i gotovo bespomoćan za smrt čovjeka. No iscjeljujuće moći iz duhovnog svijeta mogu u svakom slučaju biti djelotvorne. Smrt je ulaz u duhovni svijet, jer se tamo duh oslobađa tijela. Mogu kazati i to da materija kapitulira pred duhom.

Većina ljudi se boje smrti, jer smatraju da je bolna.

Mislite na to da samo savjest boli, ali ne umiranje! Strah je razumljiv, no radi se o tome zbog čega. Također i duh zaštitnik može jako olakšati smrt. No tko je živio negativno sam bi to trebao slutiti, svejedno da li ga se promatra. Takvi ljudi vjeruju da od njih ne ostane niti najmanji djelić. Sumnjaju u duhovnu egzistenciju. Ta tema im je neugodna i zbog toga se ne žele pozabaviti tom istinom. Oni lažu i varaju sami sebe i izruguju se tome, jer također odbijaju svaku božansku egzistenciju. Zbog toga, uglavnom bez skrupula, nasrću direktno na zemaljske namjere. No kada dođu u visoku starost onda se u njima probudi savjest. I kako sam već često kazao crkva nije u tome bez krivice. Ona nema nikakve reprezentante istine. Ona se lakše zalaže za laž i zbog toga je znanje o Bogu na zadnjem mjestu. Riječ Božja se krivo podučava. Ta činjenica se, bez promjena, povlači od generacije na generaciju.

Kod pokušaja objasniti ljudima o osobnom nastavku života odmah imaju pri ruci odbijajući odgovor. Kada ih se upita gdje je izvor tih odbojnosti onda slegnu ramenima i kažu: «Pa to znade svaki čovjek.» Što nam možeš o tome kazati?

Bilo bi idealno stanje kada bi čovječanstvo, bez znanja o životu nakon smrti, bez znanja o reinkarnaciji i uzroku i posljedici, bez znanja o egzistenciji Boga, poštovali i voljeli svoje bližnje i činili im dobro. Ako bi čovjek samo dobrim djelovao prema bližnjem zato što znade da bi loša djela bila karmički za njega bumerang, onda bi bilo pomognuto Bogu i čovječanstvu, ali to nije pravi dokaz čovjekove ljubavi, jer on na taj način samo sebi čini uslugu. To je razlog zašto necivilizirani divljak koji puta može brže dospjeti u više sfere, nego jedan civilizirani, takozvani podučeni čovjek. Tako dugo dok nekom čovjeku ide dobro on ne osjeća potrebu biti podučen na taj način. No u nuždi se često nauči moliti. Drugi bi rado željeli ići u «crkveno nebo» bez da se moraju brinuti o boljem vlastitom nivou. Zbog toga slušaju riječi odgovornih u crkvi koji im obećavaju takva neba, jer ih se uvjerilo da je Krist kao mučenik već odradio za vas kaznu na križu. Nikakvo čudo da se uzmiče od reinkarnacije ili karme čim je istina u vezi s jednim ponešto mučnim samoizbavljenjem.

O trenutku smrti

Zašto se mnogi zastupnici prirodoznanstva boje vječnog života?

Boje se zbog toga, jer osjećaju da će ih se tada osuđivati i da će morati snositi posljedice.

Da li postoje slučajevi gdje je ljudski život već protekao, ali Božjom voljom ipak bio produžen?

U normalnoj situaciji jedna ljudska misija na Zemlji završava sa 70 godina. Nakon tog vremena jedva da se čovjek mijenja, pa mora svoje vrijeme već prije iskoristiti za duhovno prosvjetljenje.

Ako je čovjek postigao određenu starost , a više nema snage za život, može li život biti produžen?

To je često slučaj ako postoji osnova za dobro prosvjetljenje ili ako se treba ispuniti važna misija. No kod tvrdoglavih, bezbožnih ljudi to je nemoguće.

Kada se promatra mrtve onda je njihov izraz vrlo različit. Neki izgledaju vrlo spokojno drugi nasuprot vrlo izopačeno. Ima li to nekakvg značenja?

Umirući već razabire onostrano. Ono što on vidi ostavlja, naravno, na njega utisak. Dobar čovjek vidi vrlo lijepe duše, no loši ljudi vide iscerena lica kojih se boje. Želio bi vam sada objasniti odnos između duše i tijela. Predočite si da posjedujete novi auto i zbog toga vam se sviđa njegov izgled i kvalitete. I taj auto zatim vozite jako dugo i pritom se on troši. No vi koji vozite taj auto ne. Nakon što je taj auto već za staro željezo da li ga ima smisla još voziti? Sigurno ne. Kada bi se mogao dobiti novi auto odrekli bi se starog i uskoro ga zaboravili u radosti zbog novog auta.

Da li je važan način na koji netko umre?

Da, postoji razlika. Ako netko posjeduje znanje i živi prirodno ne nanoseći sebi štetu zbog nerazumnog načina života, onda je proces umiranja jednostavan i bez uzbuđenja i boli. No većina ljudi, koji napuštaju vaš svijet kako bi došli u duhovni svijet, su nažalost u

strašnom neznanju i zbog toga bespomoćni. Uz to dolazi još da su mnogi, koji dođu k nama prijevremeno, završili svoje vrijeme na Zemlji zbog krivog načina života ili zbog svojevoljne smrti. Njihovo voće još nije dozrelo. Vi znadete da je zeleno, nezrelo voće kiselo i neukusno. To je usporedba, ali točna. Zato duše moraju biti njegovane i upućene, sve dok se ne odluči o njihovoj daljnoj sudbini. Kada bi svi ljudi imali spiritualno znanje bilo bi mnogo jednostavnije. Kod umiranja ne radi se baš o tome kako je tijelo stvoreno, nego u kakvom se stanju nalazi duh.

Čovjek je, kada ostari, u mnogim slučajevima djetinjast?

Vi želite skrenuti lijevo, a auto vozi i dalje naprijed. Vi trubite, a truba se jedva čuje. Pritišćete pedalu za gas ali zapinjete, a kočnica ne funkcionira. Duša bi u jednom ostarjelom tijelu nešto željela dovesti do izražaja što bi nekom bilo razumljivo, no ona to može samo kroz alat «usta». I što činiti ako relej ne funkcionira, a nalog koji je dala duša se krivo šalje dalje kroz usta? Tako izlazi van nešto sasvim drugog od namjeravanog.

Događalo se da je čovjek za vrijeme umiranja bio ponovo sasvim bistar unatoč tome što je prije toga bio duševno poremećen. Kasnije se ustanovilo da je mozak bio potpuno oslobođeni.

Tada se duša već sasvim odvojila od releja, pa se može govoriti o astralnom stanju. U tom slučaju je umiruće tijelo bilo medij vlastite duše, duha.

Kakav je nedostatak za dušu, ako se nije još sasvim odvojila od tijela?

Tada je dušu snašla jedna vrst bolesti koja mora najprije biti izliječena. Ali pritom ne dolazi u obzir samo duhovna pupčana vrpca. Pored te srebrne vrpce, kako je vi nazivate, postoje još mnoge druge vezivne zrake nematerijalne vrste. Također se kod atesita i te spone polaganije odvajaju. I u zimi su odvajanja nešto polaganija, nego u toplim danima. U biti uzevši to traje dva do tri dana.

Na kojem mjestu izlazi duša iz materijalnog tijela?

Kod umirućeg izvlači se duša iz područja srca i uzdiže se. Duša izvlači svoje vlastite zrake iz aure tijela.

Da li kod polaganja mrtvog tijela na odar na neki način pomažu goreće svijeće?

Da svakako, jer one udaljavaju niža duhovna bića. To je važno kada duša još nije sasvim izvučena iz tijela. A duša bi trebala imati slobodan izlaz prema van. Zbog toga je dobro otškrinuti prozor barem sasvim malo. Te duše nisu još izvježbane prolaziti kroz materiju.

Kada netko umre, Neki ljudi otvaraju prozor kako bi duša imala slobodan prolaz. Da li je to pravilno?

Duša koja je upravo izašla iz svog zatvora, tijela, još je jako materijalno povezana. Zbog toga je dobro kada može izaći kroz otvoren prozor. Na tom putu se također vraća natrag u stan. Za duše vezane za zemlju predstavlja materija određenu prepreku. Slobodne duše koje pripadaju višim sferama lakše prolaze kroz materiju.

Nas intersira trenutak smrti. Kako se to događa?

Smrt je različita, radi se o tome kako čovjek umre; da li je posljedica smrti iznadanja i da čovjek to uopće ne primjeti ili se radi o jednoj polaganjoj, mukotrpnjoj smrti. Uz to dolazi još kako je takva osoba živjela. Većinom je to tako kao da se čovjek probudi iz sna. Nakon tog buđenja nađe se u onostranom. A radi se još i o tome kako je živio. Ako je živio donekle pozitivno ne stoji tamo sam, nego na njega čeka njegov patron zaštitnik.

Zašto stari ljudi i oni koji umiru tako često fantaziraju?

Stari ljudi često sami sa sobom razgovaraju, jer se teško koncentriraju. Zbog toga glasno izgovaraju svoje misli. Umirući već razgovaraju s bičima iz onostranog. Duše se polako otpuštaju.

Da li se može kod čovjekove smrti fotografirati izlaz astralnog tijela?

Znadem, vi tražite mogućnost dokazati znanosti izrazitu egzistenciju duše. Da bi se fotografiralo astralno tijelo potrebna je materijalizacija. Za materijalizaciju potreban je medij koji daje materijal. Ali postoje i izuzetci gdje priroda, na primjer močvarno tlo, daje materijal za materijalizaciju. Ali nije isključeno da će tehnika razviti aparat s kojim se mogu fotografirati duhovna biča.

U kojem vremenskom periodu napušta duša tijelo?

To je različito. Da li se radi o jednom materijalisti ili o jednom dobrom Božjem vjerniku. Materijalisti umru jednom neugodnom smrću. No pomaže se onom tko vjeruje u Boga. Bezbožne duše uglavnom se ne žele odvojiti od tijela, a to vodi do patnji.

Jednom smo čitali da duše koje dođu u duhovni svijet moraju izvojevati borbu između dvije moći. Dobro i zlo se bore za dušu. Što je s time?

Duše koje prispiju k nama zapravo ne moraju svladavati nikakve borbe. Ali ekstremne borbe između dobra i zla moraju svladavati samo loše duše, na primjer, nasilni zločinci i okrutni vladari. Kako bi povećao svoju dijaboličnu hijerarhiju upravo Negativan ima najveće interese za takve duše. Svakako da se i te sfere mijenjaju, jer su i one podvrgnute razvoju. Sve je uvijek u pokretu. Ništa ne miruje u univerzumu i u duhovnom svijetu!

Nakon smrti

Kakav utisak ima duša najprije kad dođe u duhovni svijet?

Ukoliko se radi o obestjelesanju, koje vi nazivate smrću, onda se duša probudi na jednoj velikoj livadi. Ništa se drugo ne vidi osim prekrasnog plavetnila i uz to zvuk harmonične muzike. Muzika bi trebala dati duši unutarnji mir i pokazati joj da je ušla kroz Božja vrata. Kada je duša ponovno dovoljno jaka vodit će se je poput učenika. No duša se mora prilagoditi.

Mi smo kod teme koja je mnogo veća nego što se to može pretpostaviti. Tiče se važnog pitanja što čovjeka očekuje kada je mrtav?

Čovjek je nakon svoje smrti na najstrožiji način konfrotiran sa svojom savješću. Bez materijalnog tijela čovjek je potpuno izložen svojoj vlastitoj savjesti.

Što u duhovnom svijetu očekuje jednog umjetnika ili filozofa?

Očekuje ga novo iskustvo, koje će ushititi onog čije su sposobnosti bile već godinama vidljive. Bez obzira na početni šok koji dolazi kod spoznaje da individualni svijesni život ne završava sa smrću i kada su spoznate beskonačne varijacije postignutog znanja, događa se nakon toga prekrasno buđenje svih sposobnosti duha i duše. Biće je preradosno kada počinje shvaćati vrijednost mudrosti, znanja, istine i kompletno razumijevanje viših oblika umjetničkih sposobnosti. Veselje izbavljenog duha oslobođenog od ropstva fizičkog tijela, duha koji je sebe pronašao, uživanje u radosti jedne mnogo veće

egzistencije bez okova mesa je tema koja je potrebna da bi se potpuno objasnilo znanje jednog nenadmašivog umjetnika. Bez obzira u kojem smjeru traži duša, bilo to u svijetu znanosti, umjetnosti, filozofije ili morala: Čekaju ga sve vrste znanosti. Neće biti upućeni samo u inspiracije svih vremena, nego i u mudrost svih prosvjetljenih duša koje su spremne podučiti sve koji su sposobni primiti novo znanje. Ono što ga očekuje je radosna, duhovna avantura od koje neće nikad biti umoran. Najprije su stvorene osobne povezanosti, spajanje sa svim starim i novim onostranim prijateljima.

Da li je potiskivanje svijesti povezano s odbacivanjem znanja o nastavku života nakon smrti?

Ne bezuvjetno. To je isto pitanje lošeg obrazovanja. Takvo učenje o nastavku života nakon smrti je mnogima neugodan, dok je za druge velika utjeha. Obrazovanje može također biti neobrazovanje. U tome je velika pogreška.

Ako netko putuje u stranu zemlju najprije će se informirati o toj zemlji. Duhovan svijet je za svakog čovjeka strana zemlja u koju jednom mora oputovati. On gotovo ništa nezna o Božjem carstvu. Kada bi se pisalo nekom duhovnom vodiču što bi bila njegova prva rečenica?

Jedna duša, potpuno odvojena od tijela, je potpuno smjerna i odlučna prihvatiti novo s vjerom u potpunu Božju pravednost. Dotični bi se trebao okrenuti slobodno i otvoreno novom i nebi smio raditi nikakve usporedbe sa svim zemaljskim. Naravno da sada počinje jedno sasvim novo bivstvo. Ovdje je kratki opis jednog umrlog:

U trenutku kada sam umro osjećao sam se sasvim oslobođen tijela. Bio je to jedan neobičan osjećaj. Stajao sam sasvim blizu kreveta na kojem je ležalo moje tijelo i sve vidio u sobi onako kako sam to bio u stanju prije no što sam zatvorio oči. Nisam osjećao niti najmanju bol kada sam umro, nego beskonačan mir i spokoj. Kada sam se probudio stajao sam u sobi izvan mog tijela. Najprije nije bio nitko ovdje, samo ja i moje staro tijelo. Nehotice sam se čudio da se tako dobro osjećam. Zatim sam postao svjestan da sam prešao prijeko. Osjetio sam kako je u sobu prodro val toplog svijetla i ogledavši se opazio jednog anđela. Odmah sam primjetio da je to bilo žensko biće koje mi je pristupilo i kazalo: «Poslana sam kako bih te podučila o zakonima novog života.» A kada sam ju pogledao, dotakla me rukom i kazala: «Moramo krenuti.» Zatim sam napustio sobu i moj jadan stari omotač i izašao. Sve je tako bilo čudno. Ulice su bile pune duhova. Prolazeći pokraj njih mogao sam ih vrlo dobro vidjeti. Izgledali su vrlo slični nama. Moj je anđeo bio obučen u sasvim bijelu odjeću. Najprije smo se kretali ulicama, a onda smo lebdjeli po zraku sve dok nismo stigli na jedno mjesto, gdje smo se sreli s prijateljima koji su krenuli prije nas. Sreo sam ponovo mnoge moje zemaljske prijatelje i rođake. Puno su mi pričali o duhovnom svijetu. Kazali su mi da moram naučiti njihove zakone i da budem koristan koliko god je to moguće. Anđeo koji je cijelo vrijeme bio uz mene pomogao mi je to shvatiti. Kretao sam se onako kako sam bio naučen i to mi je izgledalo sasvim prirodno. Moj vođa je hodao pokraj mene i oboje smo gledali svijet onakav kakav je bio, nastanjen duhovima koji su se kretali između ljudi. Nisam zbog toga postao ništa pametnijim. Činilo mi se da su to samo živući ljudi. No onda sam primjetio da duhovi bez poteškoće prolaze kroz materiju i da prolaze onako kako to nije moguće s fizičkim tijelima. I tako je to bilo moje prvo iskustvo u novoj slobodi kretanja. Zemlja mi se, pod mojim nogama činila manjom. Sada smo se kretali beskonačnom brzinom kroz beskonačan prostor. Osjetio sam brzinu kretanja tek kada smo se zaustavili i primjetio koliko smo daleko prošli u kratkom vremenu. Ni u kom slučaju se više nismo nalazili u našem svijetu. Napustili smo naš planet i jurili kroz nebeski prostor».

Unatoč tome izvještaji o onostranom za mnoge ljude nisu dovoljno interesantni. No kada se o tome nešto i čuje smatra se fantazijom. Postoji li uopće mogućnost znati nešto više o tome?

Da, ali tek onda kada će religije biti ispravljene. Ono što religije podučavaju obrazovani ljudi to ne mogu više akceptirati. To bi crkve trebale uvidjeti i truditi se unijeti više istine i realnosti u njihova učenja. Također bi i crkve mogle vjeru učiniti vrlo interesantnom kada bi imali hrabrost osloboditi se starih predaja. Tako dugo dok se crkve čvrsto drže starog sve će više biti izložene ruglu. Zbog toga sve više ljudi istupa iz crkve.

Većina ljudi se ne interesira za onostrano, pa ni onda ako posjećuju kršćanske crkve. Da li uopće postoji mogućnost probuditi njihov interes?

Onostrano se ne sastoji iz bezličnih lutajućih misli. To je duhovno carstvo, a kako je Bog duh, onda je to njegovo carstvo. To se carstvo ne sastoji samo iz tmine, nego postoji također i raj koji je dostojan svemoćnog carstva. Vi kritizirate svaku vjeru koja potvrđuje neki drugi oblik života. Vama manjkaju nužna iskustva, jer su ona dostupna samo sasvim određenim ljudima. Nažalost većina ljudi smatra te visokosenzitivce lažljivcima ili umišljenim bolesnicima. Istine o onostranom trebaju se prenositi na mlade ljude i mora ih se dobro razumjeti kako nebi bile shvaćene tek nakon dugog studiranja. Kako je uživanje droga jako prošireno takav «Trip» se može vrlo dobro razumjeti, jer se on koristi već i u regijama duhovnog carstva, doduše ipak u nižim sferama duhovnog svijeta! Pa ipak u tome postoji ključ zbog kojeg je nadarenim i priznatim piscima moguće uspješno proširivati istinu. Jedna takva knjiga može zamijeniti preko tisuću rasprava.

Da li je smrt ljudi predodređena? Ako jest, da li je liječničkoj i prehranbenoj znanosti moguće na to utjecati?

Smrt je u nekom smislu predodređena, no ipak ne na minutu.

Svakako da postoje čuda, a medicina je ovdje zato kako bi produžila život koji bi inače mogao prije završiti. Nesretni slučajevi su određeni unaprijed, također i astrološki.

Zbog čega se najviše tuže umrli kada dođu u duhovni svijet?

Većina novopridošlih duša tuže se zbog krive podjele nasljedstva, jer sada spoznaju istinu. Potrebno je mnogo strpljenja kako bi ih se pokrenulo za oprost. Ali su također neutješni i zbog suza pripadajućih, jer ih zovu s velikom tugom.

Da li su svi pomagači u duhovnom carstvu specijalizirani?

Da, većim djelom. Niti jedan pomagač koji živi u jednoj višoj sferi ne može povući k sebi nekog koji duhovno stoji niže ili čak ima još i negativan stav. Bez obzira što daje jamstvo za njega. On mora napustiti svoju višu sferu i spustiti se u nižu.

Postoje duše koje vrlo vole one druge. Jedna je duša dobra, druga je loša. U tom slučaju može se dobra duša spustiti onoj lošoj, ako je ljubav tako velika. I loša duša se može, ako je ljubav tako velika, radom na sebi uzdići prema gore. Mogu se međusobno pomagati kako bi se došlo u jednu ugodniju sferu.

U kojem vremenskom periodu izlazi duša iz tijela kada nastupi smrt?

To traje po prilici 4-5 dana. Jedan pozitivan, to jest etičan čovjek odvaja svoju dušu mnogo lakše i ima pritom pomoć. No negativni ljudi, materijalisti i bezbožni ljudi vrlo se teško odvajaju od tijela i to je za njih patnja.

Kako je onom čovjeku koji nakon smrti dolazi u mračne sfere?

Jedna takva duša može boraviti u takvom stanju stotinama godina i još duže. Pritom se smrzava i bezuspješno traži iskru svjetlosti. No ako se jedna takva duša kaje, a jedno

takvo pravo pokajanje isto tako traje godinama, može im se približiti svjetlo i preuzeti tu dušu. Svjetlosni nositelj ili svjetlosni glasnik tada pokušava izvesti tu dušu iz samoskrivljene tame i učiniti da progleda. No bez kajanja i pokore ta duša nije sposobna ništa spoznati, njezine oči tada ostaju dugo zatvorene. Također se i uši tek onda otvore kada duša spozna sebe samu i svoje kompletno djelovanje, sve do zadnje konzekvence. Bog ne uskraćuje niti jednoj duši povratak dobrome. Jedan takav povratak traje mnogo duže od zemaljskog života.

Nažalost većina ljudi vjeruje da nakon smrt također nestaje svijest. Što nam o tome još možeš kazati? Bilo bi vrlo žalosno kada bi se odjedamput izgubilo sve proživljeno i sakupljeno. Tako naivna priroda nije, dakle Bog. Naprotiv svijest se kroz smrt proširuje! Kada čovjek na ovoj Zemlji istupi iz života da li se njegova svijest na neki način promijeni?

Ne. Svijest i sjećanja ostanu onakva kakva su i bila. Na početku se primjećuje samo jedna vrsta pospanosti. No osjetila rade različito. Ljudi sa smanjenim duhovnim razvojem imaju velike probleme sa sluhom i vidom. Ti nedostaci nestaju tek nakon godina razvoja. Sasvim je durgaćije s ljudima koji su nam bliži u duhovnom razvoju. Njihova osjetila djeluju vrlo brzo čak ih i nadmašuju. Jedan potpuno usavršen duh ima velike mogućnosti zapažanja.

Kada čovjek nakon svoje tjelesne smrti dolazi do svijesti?

To je različito i uglavnom ovisi o načinu smrti. Općenito čovjek uspije, nakon svoje smrti, prilično brzo doći do svijesti i zadržati sva svoja osjetila. No ona rade više ili manje snažno, ovisno o njegovoj zemaljskoj i duhovnoj pripremi. Jako materijalni, egoistični ljudi gube puno na djelovanju svojih osjetila, oni su na neki način osjetilno bolesni, poput ljudi na Zemlji koji mogu biti slijepi ili gluhi. To ograničenje u osjetilima upravo djeluje kao kazna i traje vrlo dugo prije nego što se pogođena duša od toga oslobodi. Što se toga tiče visoko razvijeni, nesebični ljudi, s dobrom vjerom u Boga u boljem su stanju. Koliko je više i naprednije duhovno stanje toliko bolje rade i osjetila. Da, ona mogu biti vrlo oštra i daleko nadmašiti zemaljsko djelovanje osjetila. Postoje slučajevi gdje u onostranom viša bića mogu vidjeti kroz materiju. Druga su naprotiv potpuno slijepa.

Mnogi ljudi misle da čovjek kroz svoju smrt izgubi teško stečeno znanje pa i mogućnosti. Mnogi se prestraše velikih napora. Što o tome kažeš?

Postoje pozitivne i negativne mogućnosti. I nakon smrti zadržite oboje. Što je započeto na Zemlji može se nastaviti u duhovnom svijetu. Mogućnostima i znanju nisu postavljene nikakve granice. Ali pritom bi se trebalo znati da samo pozitivno znanje i mogućnosti vode dušu u napredak. Negativno znanje i mogućnosti vuku neizbježno prema dolje. I to stupnjevanje je beskrajno kao i prema gore.

Imaju li umrli sjećanje na njihovo zemaljsko bivstvo?

Naravno, čak vrlo dobro. Ono je često bolje, nego u životu na Zemlji. Sva sjećanja imaju kozmički karakter, zbog toga su beskonačno postojana. Sve se prima i ništa se ne zaboravlja. Na taj način može svaki čovjek biti u svako vrijeme konfrontiran sa svojim djelima i mislima. A mi smo uvijek spremni podučiti vas i onda kada se to odnosi na duhovno carstvo. To nas raduje, jer bismo vam željeli donijeti svijetlo drugih svjetova, ne smrt nego život, ne strah nego pouzdanje, ljubav i povjerenje. I zbog toga se uvijek trudimo pomoći vam i donijeti vam ususret razumijevanje. Ne biste smjeli vjerovati da ste prepušteni vašoj sudbini i potpuno sami, ali naravno da se pritom morate i malo prilagoditi.

Da li je duša u duhovnom svijetu povezana s prijašnjim proživljenim životom?

Ne odmah. Ali je to kroz 2-3 zemaljske godine moguće. Duša se može, ovisno o stupnju dugovnog razvoja, sjećati svojih 4-5 reinkarnacija. Blokiranje sjećanja, koje ima Zemljanin, malo se pomalo otvara. Na taj način duša dobiva veliki pregled o sebi samoj.

Da li je točno da mnoge duše u onostranom još nisu shvatile da su umrle?

Da, to je točno. Vrlo se trudimo da im to objasnimo, ali je vrlo teško. Duše koje, na primjer, u snu dođu k nama vjeruju da još sanjaju. One su još vrlo ravnodušne i ništa ne razumiju. To su uglavnom oni ljudi koji su se već i na Zemlji ograđivali od činjenica i koji su uvijek tvrdoglavo ustrajali i uvijek sami stvarali svoje istine. Jedna od naših najvećih zadaća se sastoji u tome uvjeriti one, koji još ne žele verovati da su napustili vaš svijet, da se više ne nalaze na Zemlji. Neki su vrlo tvrdoglavi, neki manje, neki drugi opet vrlo osjetljivi. Većina ljudi se ne nalazi na istom stupnju razvoja. Pristupanje nekoj duši mora dakle biti samo s njom usklađeno. Kada neki čovjek na Zemlji umre onda ne dođe duša odmah u «nebo». Ona ostaje još prilično dugo vremena na Zemlji, to jest među vama. Ljudi koji su jako ovisni o svom posjedu i naslijeđu ne mogu shvatiti da na to ne mogu više utjecati. Grčevito se trude da ih se primjeti i pate što je to nemoguće.

Da li je to stanje koje se može opisati kao «pakao»?

Da, to stanje pripada u tako zvane paklene muke. No stvaran pakao je mjesto s mnogim sferama. Prištedio bih vam opis takvih mjesta, jer bi smatrali da je to najbolesnija fantazija koja postoji. I upozoravam vas od takve stvarnosti. Boravak tamo nadmašuje sav strah i užas koji je ikad postojao na Zemlji. Ali to nije nikakvo «vječno prokletstvo» kako ga crkva prikazuje. I ovdje postoji mogućnost izlaska. No to traje enormno dugo. Te niže sfere, nažalost, primaju i prečesto one ljude koji su na Zemlji igrali najsjajnije uloge. U taj glib tonu upravo vode čovječanstva, jer nisu imali nikakvu spoznaju objektivne istine i jer su razmišljali s vrlo ograničenim mjerilima.

Što se događa nekim apsolutnim materijalistom kada dođe k vama u duhovni svijet?

Vaš svijet i previše dugo živi u zabludi da su oni, koji sebe nazivaju religioznim, u odnosu prema drugima spiritualno nadmoćniji. To nikako nije točno. Nisi spiritualno nadmoćniji samo zato što vjeruješ u određenu teološku doktrinu. Jedino mjerilo je svakodnevni život. Tvoja spiritualna narav je onakva kakvom si ju oblikovao. Postoji naročito mnogo materijalista, ateista i racionalista koji su nadmoćniji od spiritualista, jer vjeruju da spadaju u izabrane i jer se u pretjeranom iskazivanju počasti prema Bogu duboko klanjaju, prisvajajući pritom lažnu crkvenu dogmu. Ne računa se ono u što vjeruješ, nego ono što činiš! Kada nebi tako bilo onda bi Božja pravednost bila izložena ruglu. Na žalost i previše je istinito da je čovječji pogled zasjenjen, ne vidi istinu i nema želju pomoći drugima, jer si niti sam ne može pomoći. Onaj tko želi poboljšati svijet trebao bi najprije započeti kod sebe! Naša zadaća je objasniti vječnu istinu koliko god je moguće jednostavnije. Jednom kada ćete ju razumjeti onda je morate dalje proslijediti i micati sve s puta što vas u tome želi spriječiti. Svaka duša u jedno određeno vrijeme ima mogućnost prepoznati stvarnost. Rok se doduše može odgađati, ali nikada zauvijek otkloniti. Spiritualni razvoj se proteže eonima. U mraku zemaljskog neznanja ne postoji stvaran mir i bez prosvjetljenja ne može nikada biti nađen. Politika tako zastire prozore spoznaje da kroz njih ne može prodrijeti nikakva zraka svjetlosti. Veliki zadatak spiritualizma je malo pomalo otklanjati te zavjese.

Kada čovjek umre i ulazi k vama u duhovno carstvo da li tada znade na kojem se stupnju zaista nalazi?

Ne, na žalost ne, jer nerazumnost spriječava svaki stvarni napredak. Postoje samo pojedinačni, vrlo rijetki slučajevi gdje se može naći duhovni napredak. Čovječanstvo se u jednoj mjeri razvija vrlo polako i samo se vrlo mali broj ističe. Bog ima beskrajno mnogo vremena i zbog toga je razvoj čovječanstva na Zemlji samo pitanje vremena.

Kako se u onostranom nastavlja prosvjetljenje duše?

Mora biti prisutna iskrena volja da se ne protivi dobrim silama, nego da im se prikloni i dopusti da ih se podučava.

Da bi se po mogućnosti nakon smrti došlo u više sfere na što se naročito mora obratiti pažnja?

Ono što se bezuvjetno zahtijeva je čista ljubav. Pa ako i razvoj jednog primitivnog možda mora proći još mnogo stupnjeva postoji mogućnost ulaska u više sfere, gdje može biti od koristi podržavajući upravitelja duhovnog carstva, samo zato jer ima veliku snagu zračenja istinske ljubavi prema čovjeku. Naime, ljubav prema subližnjim je apsolutna božanska ljubav!

Kako se ponaša ateist kada dođe u onostrano?

Vrlo su tvrdoglavi. Vrlo dugo smatraju da su ipak imali pravo i da je to sve samo mašta. Ateisti i dalje razmišljaju kao i u materiji. Oni pokušavaju u onostranom tako dugo sve izbjegavati dok jasno ne osjete da se nalaze u Božjem carstvu. Tada odustaje od igre samozavaravanja. Tek kroz šok su sposobni za prosvjetljenje.

Kada Zemljani nakon svog obestjelesenja odlaze u duhovno carstvo onda se ipak ne mijenja njihov stav, to jest, komunist ostaje komunistom i demokrat isto tako demokratom. Kako se duhovno carstvo odnosi prema tim ljudima?

Kod nas Duhovne realnosti daju svakom svjetskom nazoru na Zemlji jedno sasvim drugo lice. Ne uvijek odmah, ali uglavnom. Samo sasvim tvrdoglavi egoisti ne žele se suočiti s realnošću. No predaleko bi nas to dovelo kada bi sve nabrojali.

Što podrazumijevaš pod «realnošću»?

Pod time najprije razumijemo raspored sfera. Dalje, realnost neposjedovanja, to jest, beznačajnost svakog materijalnog posjedovanja. Uz to dolazi apsolutna realnost bezuvjetnog prepoznavanja. Ne postoje više nikakva skrovišta. Gotovo svaki čovjek na Zemlji nosi nekakvu masku. Ali tu masku na donosi sa sobom.

To bezuvjetno prepoznavanje može dovesti do toga da se raskinu velika prijateljstva.

Da, to je točno, jer se tada radi o navodnim prijateljstvima. Ali također i navodni neprijatelji mogu postati najbolji prijatelji. U duhovnom carstvu božanska hijerarhija stvara obrambeno polje koje može biti probijeno samo ako to ono želi. To je slično jednom magnetskom polju sile. Tako se svakog drži bez upotrebe sile u svojim ogradama. Unatoč tome može se prepoznati da li jedna duša nepravedno boravi s nižim bićima, jer se može pročitati svaka misao. Tada se je izbavi. Druge bi se željele priključiti, ali ne dospiju daleko.

To sve nije poznato niti crkvi niti znanosti. Da li će se to jednom promijeniti?

Znanost ne može poricati da korača od zablude do zablude, pa ni onda ako su poneke istine spoznate. A kada znanstvenici uklanjaju jednu zabludu za drugom, onda su to uglavnom one koje stavljaju u svijet nove zablude, koje mora kasnije netko drugi otklanjati. No između ostaje uvijek nešto razumnog. Također i kod crkvi nije ništa drugačije samo što su one još ograničenije.

Na Zemlji postoje labilni i lijeni ljudi. Da li ti ljudi sa sobom donose ta svojstva?

Kod nas postoji razlika, naime, između lijen i labilan. Lijenost je negativna, labilnost je karakterna slabost koja može biti naslijeđena. Oni koji su lijeni bit će postavljeni pred zadatak u kojem moraju dokazati da lijenost predstavlja ogradu koja ih sprječava u napredovanju. Oni to moraju pravilno spoznati. No labilnost je povezana s dušom, to jest, duševnim svojstvom. Kod nas posotoji pravedna prosudba, također i bez psihologije.

Kada se čovjek vraća u onostrano onda mora njegova vjera u Boga biti vrlo jaka, jer sada mora spoznati da i dalje živi?

Vlo malo njih znade što se s njima dogodilo. Nisu prepoznali smrt. No kako su privučeni njima sličnim, onda takve nađu kod još živućih. Nađu li među njima medija žele zasjajiti i temeljem svoje slobodne volje izazovu mnogo nevolja. Takve duše vi nazivate duhovima mučiteljima. No ako pripadaju intelektualcima, to su na primjer svećenici ili evangelisti, onda oni u Božje ime saopčavaju najveće besmislice u uvjerenju da je to njihovo dobro pravo. Te fanatičare se vrlo teško iscjeljuje. Fanatizam je taština.

Onostrani su govorili o Maglenoj zemlji kroz koju moraju prolaziti kako bi došli u pozitivno duhovno carstvo. U međuvremenu je Maglena zemlja postala čvrsti pojam u duhovnoj znanosti. Što je zaista ta Maglena zemlja?

Stvarna magla nije uopće prisutna. Duše samo misle da je to magla. Svatko je vidi drugačije. Taj način predodžbe tjera duše svakako prema naprijed, bodri ih kako bi izašle iz te situacije. Postoje ljudi koji doduše vjeruju u egzistenciju duhovnog carstva, ali se svejedno boje procesa umiranja. Strah od toga je neutemeljen. Smrt gotovo svi ljudi vide u krivom svjetlu. Prelaz u drugi život je naravno ovisan o duhovnom razvoju. No u svim slučajevima kod prelaza slijedi duboki san koji je različito traje. Zatim slijedi sasvim normalno buđenje koje nema ničeg zastrašujućeg u sebi. No čovjek mora znati kojim putem treba ići. Zbog toga je velika prednost ako je već u životu na Zemlji išao dobrim putem. Tada je on već daleko napredovao. Isto je tako i kod inkarnacija. Također je i ovdje duša u dubokom snu i buđenje je u materiji sasvim normalno.

Kako se osjeća duša koja je prvi puta došla iz zemaljskog bivstva k vama?

Osjeća se kao u svijetu snova. Takva duša je najprije u odjeći u kojoj je bila u trenutku svojeg zemaljskog bitka. No duša može po volji mijenjati odjeću. Anđeo uvijek nosi dugačku halju. Boja je bijela ili plava. Anđeo se nikada neće pokazati u šarenoj halji.

Da li je istina da se boravak u onostranom može zaslužiti samo s dobrim djelima na ovoj Zemlji?

Nakon zemaljske smrti dobije duša natrag svoju stvaralačku snagu. S njom može duša sve stvoriti što poželi. No pozitivno školovane duše će biti umjerene i stvarati isključivo dobro i lijepo. Na Zemlji loše školovane duše, koje su bile zaostale i negativne mogu stvarati samo zlo i loše. To je zakon. Dakle, moraju se najprije mijenjati i osloboditi se svojih dugova, a nakon toga mogu svojom stvaralačkom snagom također stvarati dobro.

Neki čovjek na Zemlji propusti svoju šansu. Da li je moguće da u duhovnom carstvu dobije novu šansu?

Naravno da i on može dobiti novu šansu izraziti svoju osobnost, koju na Zemlji nije mogao izraziti. Ali također ima i veliku šansu korigirati svoj glupi ponos i svoje ludu umišljenost. Čovjek mora ovdje na Zemlji ili u duhovnom carstvu doći do uvida da ne

može izbjeći Božjoj pravednosti. Morao bi znati da i za njega vrijedi kauzalni zakon uzroka i posljedica. Tko želi dobro mora dobro i činiti!

Jedna liječnica iz našeg kruga poznanika bila je iznenada opzvana iz života. Ne izgubi li se na taj način za čovječanstvo Zemlje jedan dobar čovjek?

Vjerujte mi, ona neće niti u našem svijetu objesiti na klin svoj poziv. Svi dobri istraživači, liječnici i td. rade u našem carstvu i dalje za dobrobit svih, ne samo za čovječanstvo Zemlje, nego i za cijeli univerzum. U našem carstvu se svaki iskreni, pozitivni istraživač u potpunosti zalaže, svejedno na kojem području. Oni rade po svojoj sposobnosti i po svom najboljem znanju.

Kakve su to misije koje umrli može preuzeti?

Sve te zadaće su u službi za ljude. Ljudi Zemlje moraju biti inspirirani ali moraju biti i zaštićeni i upozoravani.

Postoje li misije koje se odigravaju samo u onostranom?

Da, to također postoji. Ako duhovna bića zahtijevaju tu pomoć onda se mora o njima voditi briga. Mora ih se podučiti kako bi spoznali put koji ih spašava. Ali to nije tako jednostavno, jer jedna velika organizacija spriječava te službe spašavanja i izbjavljenja, gdje god to može. To je duhovna borba za dušu. To nije fantazija, nego realna stvarnost koja je sakrivena za naše oči.

Molimo ispričaj nam nešto više o tome što nas ljude nakon smrti još može očekivati?

Rado biste željeli znati što u duhovnom svijetu očekuje atomske znanstvenike, bezbožne istraživače i političare. No, oni svi dođu u jednu sferu za duše koja je određena za ljudsku okrutnost. Vrlo je teško opisati tu sferu, jer nam manjkaju za to riječi. Kada bi neki od vaših znanstvenika, tehničara ili potpirivača ratova imali o tome pojma što ih zaista očekuje nakon zemaljske smrti nebi više ni prstom dotakli takva uništenja i zavoda čovječanstva. Što takve duše očekuje još je mnogo gore nego što pojmite. Ti ljudi odlaze u tamu. Vjerojatno biste rado željeli znati što opis «tama» znači u našem obliku bivstva. Postoje duhovne sfere koje stepenasto vode iz svjetlih regija u dubinu, u pomrčinu. Tako postoje maglovite i polumaglovite sfere i takve koje su apsolutno mračne. Pretpostavimo da umre jedan loš čovjek, čovjek, koji uživa u duševnoj okrutnosti ili netko tko je duševno mučio svoje roditelje, zlorabio ili iskorištavao njihovu ljubav. Ili namjernog ubojicu i slične sebične ljude. Kada takav čovjek napusti svoje zemaljsko tijelo najprije padne u jedan kratki san u kojem ne posjeduje svijest. No iznenada se probudi i spozna da je još na životu i pri punoj svijesti. I sada o tome razmišlja i pokušava ustati sa svojim tijelom. No ustanovi da ne posjeduje više nikakvo tijelo i da je okružen dubokom, strašnom tamom. Jednom riječju: Totalno slijep! Uz tu sljepoću dolazi još da ne može također više ništa čuti osim svojih misli. Ta duša se tapkajući polako kreće prema naprijed. Pritom nema čvrstog tla pod nogama, a i ruke su ispružene u prazanu pomrčinu. Jedna takva duša ima osjećaj da je čitav univerzum za nju samo jedna jedina pomrčina u kojoj je potpuno sama i napuštena od Boga. No vlastite misli postaju sve glasnije i glasnije i vibriraju u nedogled toliko da postanu nepodnošljive. A kada ta duša vjeruje da su njezine vlastite misli postigle svoju najvišu točku onda to još dugo nije slučaj. Takve misli tutnje nezamislivom snagom u univerzumu i prizivaju duši neprestano sva zlodjela bez da se tome vidi kraj. Vrlo dobro znadete da čovjek u tami može dobro čuti svoje misli ali ta duša proživljava užasan strah, jednu neopisivu strahotu zbog tog neprestanog stanja koje jednostavno izgleda bezizlazano.

O osobnosti

Većina ljudi si ne može predočiti kako je obestjeleseni čovjek u onostranom obučen i kako živi. Što nam možeš o tome kazati?

Najprije umrli imaju ono što su nosili za vrijeme umiranja. No njihov se izgled brzo mijenja. Primjetno postaju mlađi, a njihova odjeća dobiva jedan drugi izgled, onakav kakvog si oni pozele. Odjeća je nakon obestjelesenja dio kože. To je poput čarolije. Odjeća se stvara u astralnom tijelu. Ali ona je kao i sve ostalo stvorena u mislima. U tome se nalazi čovjekova snaga stvaranja.

Začudujuće je da je umrlom moguće se obući. Možeš li nam taj postupak učiniti razumljivijim?

Koncentracija je snažnija nego kod Zemljana, jer on živi na duhovnoj razini. Pomoću te koncentracije on stvara svoju odjeću. No materijal za to uzima iz svog vlastitog duhovnog tijela koje je vrlo fleksibilno. Ako bi netko iz te odjeće izrezao jedan komad, onda bi astralno tijelo doživjelo vrlo veliku štetu, koja se nabi mogla tako brzo ispraviti.

Kada jedna duša odlazi u onostrano da li je onda na bilo koji način obučena?

Kada duša napušta fizičko tijelo ona je naga poput djeteta nakon rođenja. No duša je pri punoj svijesti. Kada osjećaj golotinje postaje snažniji dogodi se čudo. Astralno tijelo odmah stvori iz svoje fluidne mase odjeću koju se nesvijesno poželjelo. Ideja koja vlada nezamislivo je stvaralačka. Odjeća se ne oblači, jednostavno se je ima.

Zadrži li čovjek nakon svoje smrti svoje krsno zemaljsko ime?

Ne, u duhovnom carstvu svaki čovjek dobije jedno drugo ime, jedno duhovno ime. No zemaljska imena se dobiju kroz inspiraciju iz duhovnog svijeta.

Kada Zemljanin stupi u duhovno carstvo da li se njegov izgled mijenja?

To se uglavnom događa kod starijih ljudi. Izgled se vraća po prilici na trideset godina starosti. To je pomlađivanje na koje se mora malo pomalo priviknuti. U svojem astralnom stanju čovjek se tada mijenja prema svom daljnjem rastu ili padu. Ili će biti ljepši ili suprotno od toga. Ovisi o samom astralnom čovjeku. Niže razvijeni onostrani su ružni!

Jednom prilikom smo od jednog onostranog saznali da je u toku vremena postajao sve mlađi. Da li je taj «povrat» zakon s kojim se vraća sve do sasvim malog djeteta?

Točno je da jedan umrli s vremenom postaje sve mlađi. Ali tada se dogodi stop, negdje u sredini. Taj stop bi kod vas odgovarao starosti između 30 i 40 godina. Dakle, moglo bi se kazati da smo mi onostrani u najboljim «ljudskim godinama» i još dugo takvim ostajemo. Starac kod nas nije nikakav starac, ali s godinama neće postati nikakvo malo dijete.

Izgled umrlog se bi trebao pod svim okolnostima brzo mijenjati. Kako je onda moguće da se bez prepoznavanja dogodi radostan susret?

Točno je da se promijeni onaj koji se vratio u onostrano. On se sve više pomlađuje. Ali duh ima mogućnost savladati svoj oblik i samovoljno ga mijenjati. Ako on, dakle, želi biti prepoznat od svog voljenog onda će, naravno, uzeti izgled po kojem će biti prepoznat. Voljeni temeljem prirodnog zakona dođu zajedno, to je poput magneta. Ne mijenjaš svoj identitet, niti svoju individualnost, a isto tako i tvoja svijest se ne mijenja. Duhovno

rasteš, ali ostaješ ista individua koja si bio i prije. Tvoje spoznaje postaju veće, a tvoje nadarenosti jače. Ostaješ tako prepoznatljiv kakav si bio i na Zemlji, s iznimkom da nestaju tvoje pogreške i manjkavosti. Tvoj oblik se ne mijenja, jer duhovnom je još uvijek potreban jedan način manifestacije, jedno tijelo, jedna posuda, jedan instrument pomoću kojeg duh može sam sebe kontrolirati. To fino, nježno tijelo je postojalo već dok si ti boravio na Zemlji. Pitanje prepoznavanja, što se tiče odraslih, nije tako teško. No problemi nastanu ako se radi o djetetu, jer to zahtijeva određenu zrelost prije no što se dogodi ponovo spajanje. Ako biča spaja ljubav, sasvim svjedno kakva je na Zemlji bila rodbinska veza, ona ostaje postojana jer smrt nema nikakvu moć nad istom. Ma gdje ta ljubav bila prisutna onaj na koga je ljubav koncentrirana nema nikakvu potrebu iste se osloboditi. No tamo gdje ne postoji ljubav veze se prekidaju.

O žalovanju

Sveopće neznanje koje crkva ne može ukloniti dovodi do toga da ljudi padaju u veliko očajanje i tugu kada kroz smrt izgube dragog rođaka. Što kažeš o tome?

Dozvoli nam da se sjećamo svih kojima je potrebna naša služba, na sve nebrojene čija su srca ispunjena tugom i koji toliko usrdno mole za malo istine u njihovim tmurnim satima. Dozvoli da stremimo za time pomoći svima onima koji stupe u naš duhovni vidokrug kako bi im poklonili veliku mjeru olakšanja da bi svoju tugu preobrazili u nadu. Željeli bi ih obradovati u njihovoj samoći i donijeti im uvjerenje da sa smrću život nije dovršen. Dozvoli nam dokazati da smo mi živući instrument moći koja nas je stvorila. One moći koja nas je stvorila na Božju sliku i priliku i dio svoje božanskosti prelila preko nas. Dozvoli da smo uvijek svijesni da smo mi alat i da se ničeg ne moramo bojati ako provodimo naš rad s povjerenjem i odanošću. Želimo nastaviti s uvjerenjem da će naše poteškoće biti otopljene poput snijega na sjaju sunca. Budite toga neprestano svijesni da čovjek mora biti dostojan svog mjesta u univerzumu. No ako on ipak vjeruje da je kruna stvaranja, onda on mora kroz svoj život i svoja djela stremiti za time da tu visoku titulu, koju si je prisvojio, i zasluži! Istine koje izgovaramo nisu ovdje zato da bi se utješili oni koji tuguju zbog bolnog gubitka, nego otkriti veličinu ljudskog života, pokazati bogatstvo života kojem bi se čovjek morao radovati i ohrabriti sve one koji pomažu potlačenom i ožalošćenom, te omogućiti da su sva dobra Zemlje pristupačna svima koji su produhovljeni tom željom.

Da li je u redu ako tugujemo za umrlima?

Smrt znači rastanak od materije, ali ne i od duha. Lijepo je znati da duh ostaje i onda kada materija odlazi od nas. S naše strane je to samo po sebi razumljivo. Pa zašto bi se trebalo tugovati zbog nečega što je samo po sebi razumljivo? Oni koji se vole uvijek se ponovo sretnu. Na žalost oni koji sumnjaju nemaju prilike uvjeriti se u istinitost. Vrata istine su otvorena samo za tragaoce.

Žalost pokojnikovih rođaka je često vrlo velika. Oni vjeruju da je umrli za uvijek otišao od njih. Da li je to tako?

Jedan «mrtvi» vam može biti bliže od nekog tko je otputovao u neku stranu zemlju. Shvatite da je udaljenost često manja od jednog centimetra! Za ovo je potrebno još vrlo mnogo objašnjenja.

Mogu li pokojnikovi rođaci zbog svog ponašanja spriječavati dušu u njenom usponu u jednu bolju sferu?

Da, to je vrlo često slučaj ako zbog sažaljenja ili zbog bola rastanka rođaci daju tuži previše prostora. Ali ljubav je jedno dobro svojstvo i zbog toga sasvim sigurno duša neće pasti dublje.

Rado bih znao što se događa s određenim gospodinom koji je umro, a čija supruga ga još uvijek oplakuje i ne može sama sa sobom doći na kraj?

Tom čovjeku je loše. Vrlo pati, jer mora gledati kako njegova žena još uvijek za njim plače. Pronašao bi svoj mir i bio bi sretan kada bi vidio da ga je prestala oplakivati. Ako i dalje tuguje za njim šteti njegovom duhovnom napretku.

Da li se to događa i onda ako je žena vrlo veliki vjernik?

Na žalost nema one spoznaje koje bi trebala imati. Bol je razumljiva i dokazuje ljubav prema njenom suprugu, ali i jednu porciju egoizma. Na žalost to moram kazati, jer bi se žena inače trebala drugačije ponašati zbog znanju koje posjeduje. Ona, dakle, ne vjeruje u ponovo viđenje. Sumnje podgrizaju njeno srce, premda to ne želi priznati. Postoje mnogi ovakvi slučajevi.

Da li nevolja pokojnikovih rođaka na Zemlji jako opterećuje dušu koja je otišla u onostrano?

U onostranom postoje drugačije perspektive koje ne možete razumjeti. Mi prosuđujemo objektivnije, također i materijalnu nevolju. No materijalni je život također Božji poklon, a ne kazna.

Da li crna boja u žalosti ima neko posebno značenje? Da li je umrli bolje primjećuje?

Duše u onostranom mogu vrlo dobro vidjeti, bolje nego za vrijeme života na Zemlji. One mogu zapažati sve nijanse u bojama, samo s razlikom da njihove oči imaju drugu funkciju. Da me bolje razumijete spomenut ću vašu tehniku. Vi možete, na primjer, snimati zvukove na film ili magnetofon ili mehanički na gramofonske ploče. Možete hvatati radio signale kroz cijevi, ali i kroz tranzistore. Zapravo crna boja za žalovanje nije preporučljiva, jer je pozitivno duhovno carstvo u području svjetlosti dok se negativna strana nalazi u tami i zapravo bi se ona trebala osvijetliti.

Kada se prolazi grobljem i čita natpise na grobovima postaje se tužnim. Možeš li nam nešto o tome kazati?

Ovdje je očito neznanje koje se tradicionalno podržava. Dosada postoji samo u nižim sferama. U svakom slučaju Bogu nisu potrebni besposličari. Tko u onostanom životu želi napredovati, više se razvijati, taj se mora odlučiti za djelotvornost punu smisla, za službu čovječanstva. Pritom nikakvu ulogu ne igra stanje ili poziv. Važna je samo dobra volja. Nikakvu ulogu ne igraju akademska odlikovanja ili stupnjevi. U duhovnom carstvu ona nemaju nikakav značaj. Jedan ulični radnik ili smetlar može preuzeti visoku misiju i stajati vrlo blizu Boga, jer je njegova volja pozitivna i puna uzora. On se tada nalazi visoko iznad milijunaša ili prominentnih pod čijim je nogama bio cijeli svijet. U onostranom vrijede drugi pojmovi. Prema tome bi se ljudi trebali orijentirati, pa bi im bila prišteđena mnoga razočarenja. Mrtvi ne spavaju, jer mrtvi niti ne postoje. Postoje samo tijela bez duše, dakle mrtva tijela. No to su samo prolazni djelovi čovjeka dok individualno Ja nema nikakve veze sa smrću. To shvatiti pada znanstvenicima, na žalost, vrlo teško. Kriva programiranja na univerzitetima pokazuje svoje kobne posljedice.

Ne krije li u sebi učenje o besmrtnosti duše jednu određenu opasnost zbog koje se partner pokojnika osjeća još vezan s mrtvim i ima osjećaj nevjernosti?

Ne, život bi se uvijek mogao bolje voditi kada bi se istini prepustilo vodstvo. Neznanje je, naime, isti neprijatelj kao i predrasuda ili praznovjerje. Neznanje mora biti bezuvjetno uklonjeno, jer ono izvire iz tame. A vaše je određenje postati djecom svjetlosti. Ako posjedujete znanje mogli biste vaš život voditi u svjetlost znanja. A tama vam ne može dati nikakvu podršku. Znanje i razum su bili zato izabrani da bi vas se vodilo i usmjeravalo. Ako posjedujete znanje i dozvolite razumu da govori, onda ste u stanju usmjeriti vaš život prema najvišem kako bi vaše hodočašće na ovoj Zemlji bilo vrijedno truda. Zbog toga učenje o besmrtnosti ne krije u sebi uopće nikakvu opasnost. Božansko razvijeni čovjek ne daruje svoju ljubav samo jednom jedinom partneru, nego ljubi čovječanstvo kao cjelokupnost u koje on neopozivo i pripada. Tko se izolira iz zajednice gubi također pravo na Božje nasljeđe.

Mogu li oni koji su se vratili kući u onostrano zapažati naše misli i molitve i pomaže li njima moć ljubavi?

Naravno da su sve duše u onostranom carstvu majstori telepatije. Naročito dobro mogu primati misli pune ljubavi. Ali neprestano se postavlja pitanje da li se zemaljska ljubav iskazuje samo kao sklonost ili se radi o zaista nesebičnoj ljubavi. Molitva djeluje uvijek kao pomoć, ako ona dolazi iz srca.

Kako je moguće da poslana molitva stigne do određene duše u duhovnom carstvu?

Ako su te misli usmjerene na određenu dušu, onda se pošiljaoc predstavi onako kako ga se poznaje. Na taj način on svoje misli prenosi na pravu frekvenciju. Prema tome tada misli stignu do svog cilja, jer su one pravilno usmjerene. U težim slučajevima u prenašanju misli može pripomoći osobni zaštitnik duše.

Kada mi preko vas šaljemo pozdrave nekom umrlom onda uvijek kažete: «Tvoji pozdravi su već pristigli». Kako je moguće da kod tolikog broja duša i često vrlo velikih udaljenosti takve misli stignu do pravog primaoca?

Misli su poslana na jednoj frekvenciji koja se na najbolji mogući način usklađuje s primaocem. Ali postoji i patron zaštitnik koji su uključiti poput pojačala. On je istovremeno i posrednik. Ako su misli pozitivne onda je prijem dobar. No ako su misli negativne onda patron zaštitnik odbija posredovanje. Mnogi pokojnikovi rođaci griješe što predugo tuguju. S time uznemiruju povratnika i sprječavaju ga u njegovim zadacima.

Na taj način se ne pomaže duši!

Treba li se moliti za pokojnika?

Kratko nakon odlaska iz zemaljskog života, neophodno. No moliti za egoistične pokojnike u nekim okolnostima može biti opasno, jer se može dogoditi da se privuče opsjednutog duha kojeg se tada vrlo teško može osloboditi!

Da li je dobro ako se koncentriramo na umrloga kao što je to slučaj, na primjer, za vrijeme određenih praznika?

To ne biste trebali činiti. Ali ako gledate njihove fotografije s mislima neka im Bog pomogne da stignu do viših sfera, onda puno pomažete onostranoj duši, ali također i svojoj vlastitoj. U svakom slučaju nije dobro ako s velikom boli mislite na umrloga.

Kako bi se najbolje moglo moliti za umrloga?

Tako da mu se izrazi svoju iskrenu sklonost. Treba mu poželjeti dobar uspjeh i sve mu oprostiti. To je dovoljno.

Što mislite o mnogim fotografijama umrlih rođaka koje vise na zidovima ili su vidljivo postavljene?

Nemamo nikakvih primjedbi ako je slika bliskog rođaka izložena neko vrijeme nakon njegove smrti. Ali vas upozoravamo zbog tog kulta. Takve fotografije privlače duše. U mnogim slučajevima to nisu dobre duše. Utjecaji tih onostranih se nebi smjelo podcijeniti. To bi moglo imati loše posljedice. Spremite te uspomene radije u albume ili u ladice. Po mogućnosti izbjegavajte vidljivo izlaganje. To se odnosi isto i na ljubljene rođake. Presudna je samo slika koju nosite u svom srcu.

Kako je onda sa slikama svetaca?

Takve slike spadaju u vjerske prostorije. No u vašem stanu možete na vidljivo mjesto mirno staviti sliku Krista. To je dovoljno. Imati previše glava u sobi samo smeta. Može doći do disharmonije. Svete slike ne privlače samo dobre duše, nego naročito i one koji imaju drugačije mišljenje i rado napadaju!

Postoji li mogućnost da se kod neprestanog promatranja, to jest koncentracije na umrle, ometa njihov uspon?

To ne biste trebali činiti. No ako promatrate fotografije s osjećajem sreće: Neka im Bog pomaže u njihovom usponu u više sfere, i ako na njih ne mislite s tugom, onda pomažete duši, a i vašoj osobnoj. Onda ste dosegli veliki stupanj u svom duhovnom razvoju

Da li je ispravno ako se govori o mrtvom i ukazuje na njegove pogreške?

Pravilno je ako se to događa bez mržnje. «Mrtvi» ionako znadu što se o njima misli. No kada se objašnjavaju njegove pogreške onda oni mogu koji puta od toga nešto naučiti, jer samospoznaja je napredak u prosvjetljenju.

Kako se možemo najbolje sjećati naših pokojnika i rođaka?

Tako što ćete za njih izložiti cvijeće lijepog mirisa ili upaliti svijeću. Nije nužno ukrasiti grob sa cvijećem. I u vlastitom domu može se onostranom prirediti mnogo radosti. Onda to cvijeće privlači onoga kome je namijenjeno. Ali postoji također cvijeće i bilje s negativnim utjecajem. Mesožderno bilje nas odbija. Isto tako i ljepljivo bilje, takozvani žderači insekta. Jedva da biste povjerovali da lopoč i lotos pripadaju negativnim biljkama, jer je to cvijeće koje mami, cvijeće smrti i već je neke ljude to koštalo života. Poneki cvatući život je bio otkinut.

Da li je pravilno ako se grobovi kite cvijećem? Da li umrli primjećuju taj pozdrav sa cvijećem?

Da, ali ne uvijek. Cvijeće i svijeća pored fotografije znače više nego vijenci na groblju. Za ljude postoje određene granice, naime smrt. I dalje se više ne usude razmišljati. Odstraniti tu zabludu nije teško no to ne dopušta grupa nesavjesnih, neodgovornih ljudi.

Umrli se općenito ne žele prisjećati svog groba. Nekadašnje tijelo za njih nije ništa vrijednije od odrezane kose koju su ostavili kod frizera. No nisu ravnodušni prema mislima preživjelih. Oni mogu te misli telepatski uhvatiti i ako su te misli pune ljubavi, onda se osjećaju vrlo dobro. Ali postoje i licemjeri koji obasipaju grobove cvijećem i pritom imaju ružne misli. Najbolje je ako se mrtvo tijelo spali. Onostrani osjećaju pepeo mnogo ugodnije.

Za Duhove i Sisvete mnogi ljudi posjećuju grobove svojih rođaka. Ne događa li se da su mnogi umrli već prešli u jedan novi život na Zemlji?

Da, to je točno. U našim očima posjeta grobovima nije tako važna kao veze ljubavi i prijateljstva koje nas vežu zajedno. Za to nisu potrebne posjete groblju. Kult smrti je stvoren u pogrešnoj spoznaji prema tijelu koje se nalazi u raspadanju. Vrlo rijetko pritom igra nekakvu ulogu pokojnikova duša u sjećanju onih koji žive. No oni ljudi koji su na Zemlji bili zaista vezani pravom ljubavi sresti će se u onostranom ponovo, pa ako se između dogodi i nekoliko inkarnacija.

Postoje običaji u kojima se pridonosi hrana ili stavlja na grobove. Da li je to od bilo kakvog značenja?

To su materijalne stvari koje uopće ne igraju nikakvu ulogu za duha. Nešto takvog je i simbolično potpuno nepotrebno.

Znadu li duše, koje su otišle u duhovni svijet, uvijek što njihovi rođaci na Zemlji misle?

Rado bih vam najprije kazao: Ako su zaista voljeni, to jest, ako između oboje postoji prava ljubav, da. Ali mislim da biste morali biti jasniji. Bića koja žive u mojem svijetu ne osluškuju uvijek, ali oni koji su povezani ljubavi uvijek su zajedno, bez obzira na smrt koja se u međuvremenu dogodila. Vaš svijet ne može razumjeti da su «mrtvi» još uvijek tamo. Oni nisu u nikakvom drugom univerzumu, jer sve je to dio jednog te istog svemira. Čitav život je život, ali s milionima stupnjevanja. Nesrećom, ljudi na Zemlji nisu prepoznali da su pokojnici prisutni. Oni su vam blizu, koji puta bliže nego prije. Kada je način izražavanja nekog života s materijalne faze prebačen u duhovno, sposobnosti duha postaju stvarnost dok tjelesno nestane. Posljedica toga je da su tvoje misli koje mu šalješ stvarnije od tvojih riječi. Ali gdje ne postoji ljubav ne postoji povezanost i nikakva ujedinenost, jer u spiritualnom planu je ljubav jedini dominirajući princip.

Na koji način se može pokojniku najbolje pomoći?

Tako da mu se sve oprost!

O kontaktu s umrlima

Kako se sporazumijeva s umrlima? Može li netko, tko je prije kratkog vremena umro, imati kontakt s onima koji su ostali?

To ovisi o različitim pretpostavkama. Ti na sebe nebi trebao gledati kao tijelo s jednim duhom, nego kao duha s jednim zemaljskim tijelom. Ti živiš u materijalnom svijetu i tvoje su misli, naravno, materijalne. U biti život nije materijalan, jer je temelj, baza života bestjelesna. Porijeklo se ne nalazi u odnosu posjedovanja i imovinskom stanju. Ti sam nisi materija, nego samo tvoje tijelo. Tvoj stvarni Ja je neopipljiv, nedokučiv, ne može se vidjeti niti čuti. Ti si duh! Kvaliteta tvog duha ovisi u svako doba s tvojim moralnim načinom života, da o tome ona ovisi! Zakon se tiče svega i svake primjene i ništa se ne može protiv njega. Ako kažem zakon onda mislim na prirodni Božanski zakon, jer ako živiš jedan nesebičan život onda je on jednostavan u uzroku i posljedici, pa imaš i sam koristi od toga, jer jedno prijateljsko, tolerantno, nesebično biće dozvoljava da duh raste. Ovaj zakon vrijedi za sve! Ti si ono što iz sebe činiš kroz misli i kroz ponašanje. Premda ta činjenica u tvom svijetu nije uvijek prepoznata. Ali u trenutku kada prekoračiš prag smrti to dođe jasno na vidjelo. Ti se manifestiraš kao viši ili niži duh. Duh, kojeg si za vrijeme života Zemlji oblikovao, donosiš sa sobom. Tvoji vječni posjedi sastoje se samo iz duhovnih kvaliteta koje si na Zemlji zaslužio kroz svakodnevni život. Ove činjenice stvaraju zakon tako poštenim i pravednim. On posjeduje najveću mjeru u pravednosti u koji ne može sumnjati niti jedan razuman čovjek. No kada su dvoje ljudi, što se toga tiče,

slični onda mogu uspostaviti kontakt. No ako su različiti onda jedva da je to moguće, jer onostrani duh nije sam, on je okružen i čuvan. Također i čovjek na Zemlji nije nikad sam i on ima grupu duhovnih bića oko sebe. Dakle, jedan negativno postavljen čovjek ne može uvijek činiti ono što bi rado želio. Uz to dolazi još da onostrane inteligencije dobe određene zadatke, na primjer, misije koje nisu uvijek lagane. Može se dogoditi da takve misije spriječavaju kontakte, jer je duh neophodno potreban.

Da li «mrtvi» još uvijek imaju odnose sa Zemljom i svojim ljudskim problemima?

Da, neophodno. U onostranosm su isto takvim kakvim su bili i na Zemlji. Ništa se u interesu nije promijenilo. Oni mogu u punoj mjeri koristiti svoja osjetila samo što ih vi ne možete vidjeti. No često ih možete duhovno zapažati.

Da li se, u ozbiljnim spiritualnim krugovima, mogu javljati umrli prijatelji ili poznanici ?

Postoji nebrojeno mnogo duša koje gorko plaču, jer se ne mogu javiti. Krivica leži na njima. Kada bi se duše mogle javljati žalile bi se ili govorile o stvarima koje ne pripadaju u to mjesto. Zbog toga se pazi da izostanu takvi kontakti. Uglavnom vole govoriti o nasljedstvu ili se radi o optuživanju živućih ljudi. Mnogi se osjećaju prevarenim i željeli bi se osloboditi bijesa.

Mislim da mnogi ljudi kroz kontakt s umrlima imaju dobar razlog vjerovati da posotoji život nakon smrti. Da li je to tako?

Da, priznajem. Ali postoje slučajevi gdje se mrtve, kroz određene teme o kojima se razgovara i koje se tiču njihovih prijašnjih života, može teško opteretiti i, osim toga, znatno otežati njihov razvoj. Zbog toga se u takvim situacijama mora biti dobro izvježban i imati dobru intuiciju. Uglavnom sve se vrti oko zemaljskih dobara. Pitanja spoznaje igraju tada samo jednu podređenu ulogu. Ljudi koji su na Zemlji već bili iskorištavani trebali bi tada u onostranom, po mogućnosti, još biti iskorištavani. Testamenti često igraju veliku ulogu. To nije smisao spiritualizma. To sve ometa potrebne vibracije.

Rado bih dobio informaciju od jednog rođaka. Da li je to moguće?

Jedna takva veza je moguća samo kroz naše posredovanje. Ona može proslijediti samo ovdje u ovom krugu. Jedva da ćeš dobiti jedan direktan kontakt s jednim umrlim pripadnikom. Zbog toga postoje tri različita razloga. Nedavno umrli trebali bi se najprije snaći. Oni bi, što je moguće brže, trebali shvatiti da više ne žive na Zemlji, dakle, ne u materijalnom tijelu, nego da žive u duhovnom svijetu. Trebali bi shvatiti da ih ovdje očekuje mnogo zadataka. Dakle, jedva da se ovdje može računati s jednim kontaktom. Drugo: Kada su tek dospjeli u jednu višu sferu postoji za njih opasnost da izgube objektivnost čim se spuste k zemljanima i tako štete njihovim spoznajama. Tko se želi iz viših sfera spustiti do Zemljana taj mora proći kroz niže sfere što nije baš ugodno. Zbog toga će većina umrlih odustati od zemaljskih kontakta. Treće: Ne može doći do kontakta ako se određena duša već ponovo inkarnirala. Ali može ipak doći do kontakta ako se radi o odlikovanju. U takvim slučajevima dobit će duša zaštitu od jednog anđela. Svaki drugi pokušaj je rizičan. Također bi i mi učitelji bili u velikoj opasnosti kada nebi uživali veliku zaštitu zbog naše pripadnosti višim sferama. Mi smo, zbog naše učiteljske djelatnosti i kroz naš zavjet za istinu, izvrsni posrednici između dvije razine bivstva.

Da li je moguće svakom umrlom obratiti na Zemlji pažnju na sebe ili stupiti preko medija s nama u kontakt?

Postoje mnoge duše koje ne shvaćaju da su već obestjelesena. One zbog svoje duhovne zaostalosti žive u zabludi. Postoje također i takve koje dođu k nama sa znanjem i

poznate si im povezanosti. Ta bića se mogu očitovati, ako pronađu dobrog medija, unutar nekoliko trenutaka nakon svoje smrti. To je jednostavni odgovor. Dakle, sve ovisi o stanju osobe, naime, da li je ili nije upoznata sa spiritualnim znanjem. Jedna od naših najvećih poteškoća se nalazi u tome da mnogi koji dođu k nama donose i prihvaćeno mišljenje o tome kako naš svijet izgleda. Oni ne žele vjerovati da bi on mogao bilo kako drugačije izgledati nego onako kako su si to sami stvorili u svojoj sugestivnoj zamisli. Obzirom da u to sasvim čvrsto vjeruju onda je to naravno i njihov svijet. Morate uvijek imati pred vašim očima da je naš svijet svijet duša i duha. Što ovdje mislite to će za vas biti stvarnost.

Da li su svi ljudi medijalno nadareni?

Svaki čovjek je medijalan! Medijalno sporazumijevanje je prajezik univerzalnog života. Svaki čovjek je dnevno, da, gotovo svaki trenutak inspiriran kroz duhovna bića koja žive u onostranom. Svaki čovjek je telepatski povezan s duhovnim carstvom i tako nastaje duhovni most.

Egzistiraju na tisuće krugova, većinom duhovno oblikovanih. Kako prosuđujete takozvano postavljanje pitanja mrtvima kao što je to gotovo posvuda uobičajeno?

Mrtvi koji zapravo nisu mrtvi ne žele biti rado opterećivani sa starom, zemaljskom karmom. U sporazumijevanje spada i duhovna zrelost koja uglavnom nije prisutna. Zbog toga bi se postavljanje pitanja umrlima trebala događati samo na višim razinama.

Imaju li «mrtvi» koji su otišli od nas još utjecaja na događaje na Zemlji?

Vjerujete li vi da ne postoji više utjecaj onih ljudi koji su napustili svoja tijela? Vaš život ne egzistira samo na ovoj Zemlji, duhovni svijet također usko pripada u to! Telepatski utjecaj tih «mrtvih» je mnogo veći nego što si to možete predočiti. Duše koje su ispunjene mržnjom za vas su vrlo opasne. One su spremne žrtvovati se Negativnom, jer se ne mogu osloboditi svoje mržnje i prezira. Postoje čitave grupe koje su već na Zemlji činile zlo, a to tek zaista čine iz onostranog. Često vjerujete u zemaljske genije ili u umjetnost velikih političara. Ali u stvarnosti radi se o instrumentima koji se koriste kako bi pospješivali zlo na svijetu.

Nalazi li se zlo uvijek ispred ili postoje također i dobre organizacije u onostranom koje imaju telepatski utjecaj?

Da, postoje također i dobre. Ali sredstva su uvijek različita. Dobar duh nema takav uspjeh kao što ga ima jedan zli duh koji ne poznaje skrupule. Naročito opasna su ipak glupa duhovna bića koja se tvrdoglavo opiru protiv svakog podučavanja. Ona ne uviđaju da neprestano propadaju sve dok na kraju ne završe u onostranom glibu.

Može li se onostrani osvetiti nekome to je ostao na Zemlji?

Kako znadete postoje velika neprijateljstva. Ta neprijateljstva cne prestaju odmah kada netko dođe u duhovno carstvo. Naprotiv, ona mogu biti još pojačana ako umrli primjeti da su ga rođaci prevarili ili zbog svega onog što se još sve dogodilo nakon njegovog odlaska. Nerazvijeni duh čezne za osvetom. Tada uvijek traži kompanjone koji su poput njega. Nastala bi debela knjiga kada bi sve htjeli nabrojati. U svakom slučaju je sigurno da umrli ima mogućnost osvetiti se. Zbog toga izbjegavajte svako neprijateljstvo. Ono sa smrću ne prestaje i nesmije ga se podcijeniti.

Što se u takvim slučajevima neprijateljstva može učiniti?

Odustati od svakog neprijateljstva i izgovoriti za umrlog pozitivnu molitvu. Ako ipak za takvog umrlog neprijatelja zapalite svijeću i stavite buket cvijeća onda to ima vrlo veliko djelovanje.

Mogu li onostrani prenositi bolesti?

Oni mogu napasti nervni sistem i izazvati depresije.

Postoji neobično mnogo slučajeva gdje se umrli pri umiranju vidljivo javljaju svojim rođacima. Oni se tada pojavljuju u uobičajenoj odjeći. Zbog toga psiholozi pretpostavljaju da se radi o halucinaciji rodbine. Možeš li nam to pobliže objasniti?

Radi se o isključivo spontanij materijalizaciji. Halucinacija ne dolazi u obzir. Te materijalizacije su vrlo lako moguće, jer umrli je tek kratko vrijeme u duhovnom stanju. On posjeduje još vrlo mnogo materijalne snage i može je koristiti.

Treba li nastojati u sporazumijevanju s nekim umrlim ili je bolje preko medija slati poruke za tu osobu?

Ja gledam srca i duše, a ne promatram vanjštinu. Zbog toga znam da su vaša ožalošćena srca duboko pogođena. Budite sigurni da nisam nedirnut s time što se u vašim dušama događa, jer ste dosegli najveće dubine bola i samo pokušavate pronaći iscjeljujuću ruku koja bio vam donijela olakšanje. Ali nemojte misliti da sam neprijazan ako vam objasnim da ste vi – makar i ne znajući – prepreka za postignuće željenog cilja. Gdje postoji ljubav ponovo će se sastati oni koji se vole, unatoč svim povredama, preprekama ili smetnjama, koje bi mogle stajati na putu. Poznate su mi vaše želje, a također znam da vaša srca krvare u žalosti. No poznato vam je da «smrt» ne postoji. Onostrane duše će vam se javiti i iscjeliti vaše rane. Budite sigurni da u onostranom ne postoje nikakve neizlječive povrede ili bolesti i da se u onostranom potpuno posjeduju sve duhovne i duševne moći. Ja sam morao sakupljati iskustva više od dvadeset godina kako bi utemeljio mogućnost koja omogućava vezu s vašim svijetom. Stanja koja vladaju u vašem svijetu su tako kaotična, zbunjujuća, zapletena i mučna da mi na raspolaganju stoje samo dvije tanke niti koje mi dozvoljavaju rad s medijima. Ako nije moguće doći do pravih veza onda je to zbog kaosa u astralnom svijetu, a djelomično zbog pokvarenog daha koje izljuje vaš svijet. Nastupit će veliki preokret prema dobrom dok ne dođe do toga da će zavladata povoljnija stanja.

O ponovnom susretu s umrlima

Znamo da ćemo mi, jednom kada umremo, biti dočekani od vas ili određenog prijatelja. No ako ipak postoji reinkarnacija onda je vrlo upitno da li ćemo ponovo vidjeti naše prijatelje i rođake. Oni bi mogli ponovo biti inkarnirani.

Gdje vlada ljubav nikad se ne može izgubiti kontakt. No sve je to pitanje vremena. I sve se dokida. Naravno da je moguće da se u međuvremenu prijatelj, koji je prije otišao, ponovo inkarnira i ponovo živi na Zemlji. Ali u jednom određenom trenutku, svi koji se vole, ponovo se nađu zajedno. Osim toga, takve duše se dovoljno često susreću u dubokom snu. No, samo mali broj njih se toga sjeti kada se probude. U onostranom ne postoji vrijeme ono je za vaše pojmove beskrajno. Mi smo se svi naučili čekati da uđemo u to. Osim toga kroz takva prijateljstva nastaje jedna sfera. Jedno staro i jedno novo prijateljstvo uvijek privlači nove krugove, pa se sfera istomišljenih neprestano proširuje. Karakter, spremnost služenju i ljubav stupnjevuju duše. U obzir se neprestano uzimaju bračni parovi u ljubavi. U takvim slučajevima inkarnacije ne slijede pojedinačno, nego kao blizanci. Spol pritom ne igra nikakvu ulogu.

Što se događa ako se jedan partner, koji je još morao ostati na Zemlji, ponovo oženi?

U onostranom postoji samo jedna velika obitelj. Tek ovdje postane svakom jasno da ne postoji niti razlika u rasama niti bilo kakva međusobna odvajanja. Pojedinačna ljubav je sasvim dokinuta i svatko je ponosan i svjestan da svi ljudi potječu od Boga i prema tome su braća braća i sestre. Jedino moguće odvajanje se događa kroz sfere koje stupnjevaju duhovni razvoj.

Ako u nekom braku umre jedan od partnera da li je pravilno da se onaj koji ostane ponovo oženi?

Duhovno carstvo za to nema nikakve primjedbe, uglavnom to čini samo crkvena dogma. U duhovnom carstvu vladaju duhovni zakoni ljubavi. Pa ako se preostali partner ponovo oženi može duhovna veza ljubavi i dalje postojati, ako je zaista bila prisutna.

Nije li onda moguće da u takvim slučajevima partner, koji je otišao u duhovno carstvo, osjeća ljubomoru koja ga privlači na Zemlju?

U pozitivnom Božjem carstvu ne postoji ljubomora. Ako neka duša pokazuje ili osjeća ljubomoru onda će, naravno, pasti i biti će zbog ljubomore odvojena. No ako je duhovna povezanost pozitivna onda će ona uvijek biti postojana.

Da li se brak i dalje nastavlja u onostranom? Postoji li razlika između braka u matičnom uredu i crkvenom zaključivanju braka?

Brakovi koji su zaključeni na Zemlji pravovaljani su u onostranom samo ako su na Zemlji to bili stvarni brakovi, to jest, ako su se bračni partneri u duhovnom smislu zaista voljeli i bili jedni drugima podrška. Crkveni brakovi su samo značajni kod zaključivanja braka zbog zamolbe Božjeg blagoslova. No ako se partneri ne ponašaju prema Božjim zakonima onda blagoslov izostaje!

Kako prosuđujete takozvane «divlje brakove»?

Takve duše žive u onostranom i dalje bračnoj zajednici, jer ovdje vrijedi samo platonska ljubav. Jednu zakonsku formu ima brak samo na Zemlji. U onostranom vrijedi samo ljubav koja se međusobno dopunjuje.

Ako smrt razdvoji jedan zaista sretan brak da li će se partneri ponovo sresti?

Ako je to zaista bio iskreni brak iz ljubavi tada će se nakon razdvajanja te duše sigurno ponovo sresti. Bog je zbog toga odredio zakone koji će ih spojiti sve dok jedna od njih duhovno ne padne. Svakoj duši je prepušteno da li želi biti zadovoljna, sretna ili nesretna. Stremi li duša prema gore bit će sretna za sva vremena.

Da li je iz onostranog moguće prenijeti vijest ako su se prijatelji, koji se dobro razumiju, za vrijeme života dogovorili da će onaj tko prvi ode u duhovno carstvo dati onome tko ostane na Zemlji razumljivi znak?

Da, ako su obojica u životu imali pozitivan stav za nadosjetilno. No ako se radi o ateistu ili sumnjivcu i bezvjerniku, onda to nije moguće. Također je i Krist davao usporedbe na to pitanje. Ako postoji razlog za takav sporazum, to jest, nadasve pozitivan razlog, onda je to također moguće.

Može li također i onda postojati takav razlog ako prijatelj želi dati dokaz svom prijatelju koji još sumnja?

Ne, to nebi bio pozitivan razlog. Ali jedno veliko prijateljstvo bi moglo biti razlog. No kako bi moglo biti ostvareno takvo prijateljstvo ako se radi o sumnjivcu? Parovi koji se jako vole često imaju takvu vezu. Oni se također kasnije ponovo sretnu, jer se međusobno

potpomažu i usmjeravaju, jer se u svim odnosima udopunjavaju. Njihove pozitivne misli ne mogu biti odvojene kroz smrt. Te misli uvijek nanovo spajaju one koji se vole.

Kako je moguće da neka duša ponovo pronade svoje rođake i poznanike?

U onostranom važeći zakon, koji uređuje sfere, predviđa da niti jedna duša ne može doći u više sfere u koje ne pripada temeljem svog razvoja. Nalazi li se njezin rođak u jednoj nižoj sferi onda duša, koja se nalazi u jednoj višoj sferi, može tu dušu posjetiti, ali ne obrnuto. No ako duša moli zbog ljubavi i želje da se je posjeti, onda će ta želja biti ostvarena također i u drugim sferama. Tada odluka ovisi o duši da li će ispuniti tu želju koja zahtijeva od njih žrtvu, jer boravak u nižim sferama nije baš ugodan, dapače, čak nepodnošljiv.

Postoje ljudi koji postojano znadu o nastavku života nakon smrti. Unatoč tome se brinu da li će ikad nakon smrti ponovo vidjeti svoje drage u onostranom. Kako je to u zbilji?

Onostrano je podijeljeno u stupnjeve, odnosno u sfere. Svaki čovjek dolazi u stupanj kojeg ne može napustiti, osim ako se je duhovno promijenio i sazreo za jedan drugi stupanj. Jedan više razvijeni čovjek može se ipak spustiti iz svoje sfere u jednu nižu, ali ne može se uzdići u jednu višu sferu. Slijedom toga onostrani može izabrati nižu sferu i tamo boraviti kao gost. Može, na primjer, jedan rođak boraviti u nižoj sferi. Njega može posjetiti jedan više razvijeni duh. Ali to također ovisi o veličini ljubavi. Oni koji se vole gotovo se uvijek susretnu.

Može li jedan voljeni ostati u nižoj sferi ako želi biti sa svojim prijateljem ili prijateljicom?

Ako jedan viši duh odlazi u nižu sferu uglavno će ga se smatrati neprijateljem. To ljubomorno neprijateljstvo je razlog zašto on radije opet napušta nižu sferu. Ako imaš jednog voljenog prijatelja koji ti je u materiji puno značio i koji odlazi u Božje carstvo pripremljeno i spremno, a ti sam imaš želju biti ponovo s njime zajedno, onda ćeš ga također i naći i biti s njime zajedno. Bitno je da to želi tvoje srce. Ako ste to naučili i ako je to vaša volja, a vaša ljubav proživljena, onda je pretpostavka u potpunosti ispunjena.

Ako netko umre i dođe u duhovno carstvo ne susreće li se on tada samo sa svojim prijateljima i voljenima nego i sa svojim protivnicima i neprijateljima?

Općenito se radi samo o tome da li se nalaze na istom duhovnom stupnju. No uglavnom se vrlo brzo smire neprijateljstva i oni postanu saveznici. Vrlo rijetko se želi izaći iz takve sfere.

Ako je to tako kod protivnika da li onda i oni koji se vole moraju također imati istovrsne sfere?

Što vrijedi za jedne vrijedi i za druge. Sve ima svoje zakonitosti.

Da li je točno da se u astralnom svijetu neprijatelji i dalje bore?

To ovisi o dušama. Sve ovisi o stanju pojedinaca i njihovog napredovanja. Postoje slučajevi gdje se međusobno dugo vremena bore. No na kraju dolaze do uvida da sa smrću njihovog tijela ne postoji više neprijateljstvo koje je postojalo na Zemlji. U nižim sferama duhovnog svijeta postoje preslike svega onog što se na Zemlji događa. Rat i borbe se nastavljaju. Ali polako, kako se svijest budi, napuštaju ove duše takvo mjesto i odbacuju sve predrasude i neprijateljstva koja su donjele iz vašeg svijeta. Onda se problemi počinju sami od sebe rješavati. Kroz to prepoznaju sva svoja prava razumijevanja duhovnih zakona i svoj zajednički zadatak, koji se sastoji u tome pripremiti se kako bi usavršili svoje nadarenosti i razvili svoje postojeće talente, a što je moguće samo kroz službu prema bližnjem. To su sve samo prolazni problemi. Zadaće se ostvaruju tako da se o spoznajama

uči sve one koji o tome još ništa ne znaju. Da bi bili korisni moraju pokušati sve što je u njihovoj moći.

Koliko smo saznali umrli se može sjećati svojih 4 – 5 inkarnacija. Nema li on tako jedan veliki krug rođaka i poznanika?

Da, to je točno. I unatoč tome on ih sve voli. Oni zajedno čine veliki krug prijatelja. Svi se oni zauzimaju za druge kako bi ih unijeli u svjetlost. Svi oni koji o tebi lijepo misle su oko tebe.

O sumnji, strahu i ateizmu

Da li je uopće moguće uvjeriti jednog tvrdoglavog ateistu o životu duše?

Svaki se pokušaj isplati iako nitko nezna vrijeme kada će taj pokušaj uroditi plodom. Osim čovjek se toga sjeća tek nakon godina takvog podučavanja. Također i najveći sumnjivac može biti osvjedočen.

Ljudi se i previše brinu za materijalne stvari. Traže blaga i žele postati bogati pa makar to bilo i uz žrtve. Duhovna pitanja se sve više zapostavljaju. Što se ovdje može učiniti?

Nije poznato da su snage duha vrlo jake, da, toliko jake da mogu vladati materijom. Trebali biste pokušati razumjeti snagu vlastitog Ja. Morate težiti za tim da je mudrost neiscrpna i da su blaga velikog duha nezamislivo ogromna. Mi u onostranoj egzistenciji vas ne možemo obasipati sa zlatom i dragim kamenjem, niti novcem, ali vam možemo prenašati nezamislive istine koje će vas učiniti bogatijim od sveg zlata na svijetu. Zbog toga je Krist kazao: «Od kakve je koristi ako izvojtite zlato cijelog svijeta a ipak nanosite štetu svojoj duši?» Dragulji duha uvijek zadrže svoju vrijednost također i onda kada nestane tijelo. Duh, odnosno duša, sa svojim duhovnim tijelom postoji i dalje, jer su svijest i iskustva sa svojim sjećanjima neuništivo svojstvo, neizgubljivo vlasništvo, vječno nasljeđe stvarnog prastvoritelja, jedan dio Stvoritelja!

Većina ljudi su mišljenja da je sa njihovom smrću sve konačno završeno. Zbog toga kažu:»Čemu još uopće učiti kad nam ionako to ipak ne treba«.

Znadem da je to tako. Mnogi stari ljudi isprazno sjede unatoč tome što su još sposobni primati. I više o ničem ne vode brigu. Ali isključivo naglašavam da se do zadnje minute može obrazovati i stvarati. To su naime one stvari s kojima možete prelaziti. Tada materijalno ovako i onako više ne vrijedi.

Uvijek iznova doživljavamo da ljudi nisu u stanju predočiti si život nakon smrti. Kako bi se mogla objasniti ta činjenica ljudima?

Za svakog čovjeka postoji univerzalni život koji se ne ograničava samo na ovu Zemlju. Svaki život je stupnjevan i podijeljen u različite oblike. Prema tome, život na Zemlji je stupanj i oblik ogromnog života. Nakon smrti vraća se čovjek ponovo u svoju pradomovinu, u regiju duhovnog carstva. Kroz Božansku milost može čovjek dobiti tijelo koje mu omogućava život u materiji. Razlog zbog nesposobnosti shvaćanja se nalazi u pomanjkanju volje. Svijet nudi milione dokaza da duša, ne samo što je besmrtna, nego i aktivno sudjeluje u zemaljskom životu i onda ako se nalazi u onostranom. Čovjek teži za dobrim životom, ali nažalost ne za savršenstvom. Naprotiv, on čini sve da spriječi tu savršenost, a pritom mu pomaže Protivnik. Necivilizirani narodi imaju svakodnevno kontakt s umrlim ljudima, no vi se toga jako bojite. Navodno civilizirani ljudi kažu da su necivilizirani narodi jako glupi. To je potpuno diskriminiranje prirodne medijalnosti.

Razmišljanje o nastavku života nakon smrti za neke je ljude upravo jezovito. Da li je to tako?

Da, to je zaista tako, jer ne žele da ih se podsjeća na opasnost koja im se po mogućnosti približava. Dakle, maknuti se od tih tema, jer su za njih jako nesimpatične.

Većina ljudi smatra da se ne isplati živjeti i ratiti za budućnost nakon smrti.

Nikad nije dovoljno dosta da se ljude prisjete života nakon smrti. Ako će im se istina razumljivo prezentirati onda će već primjetiti da se to isplati. Do sada crkve još nisu u stanju na taj način širiti istinu. U univerzumu postoje ljudi koji ništa ne žele znati o Bogu i o nastavku života nakon smrti. Unatoč tome ti su ljudi pozitivni i djeluju na svaki način razumno i dobro. Ali ovdje na ovoj Zemlji su ljudi samo onda pozitivni kada primjete da u životu imaju samo gubitke. Važno je da shvate da postoje i takvi gubici koji se pojave i nakon života Naravno da i ovdje postoje izuzeci.

Još je uvijek većina ljudi uvjerena da ne postoje nikakvi dokazi o nastavku egzistencije nakon smrti. Što bi se na to moglo odgovoriti?

Na to pitanje ne postoji jasan odgovor. Nebo daje dovoljno dokaza o nastavku života u drugim dimenzijama. To bi trebalo biti dovoljno svim razumnim ljudima kako bi akceptirali istinu. Samo određeni ljudi ulažu sve u to uništiti dokaze jednog mnogo šireg bivstva ili ih odbaciti kao nevjerojatne. Tako dugo dok prosječan čovjek sluša klevetanje Boga i opovrgavanje nadosjetilnih dokaza ne može se snalaziti u ovom životu i ne može vidjeti nikakav smisao u svom životu. To je razlog što većina ljudi vjeruje da njihova čitava egzistencija na Zemlji traje samo od dana zemaljskog rođenja do časa njihove smrti. Iza toga za njih ne ostaje ništa drugo do vječne nesvjesti.

Ne možemo shvatiti da u cjelosti postoji tako malo interesa za život u duhovnom carstvu.

Život u onostranim sferama je mnogo značajniji od života na Zemlji. Svaki čovjek, bez i jedne iznimke, mora neizbježno doći u ove sfere. Zatim ovdje stoji neuk i teško se snalazi. Osim toga većina ljudi misli da samo naročito dobri i pobožni ljudi mogu uzaći u onstrano dok drugi ostaju u mraku bez svijesti. Čovjek je protiv smrti i boji se je. I sve što je s time povezano nije mu simpatično. Ne želi o tome ništa čuti, pa makar se to radilo i o onstranom. Osim toga, ljudi lošeg karaktera izruguje se i vrijeđaju onostrano.

Postoji li poseban razlog da većina ljudi, ne samo odbijaju učenje o besmrtnosti, nego ga i napadaju?

Da, kako bi prikrio strah čovjek je često drzak. On se, naime, stidi ako se od njega zahtijeva pokazati svoje pravo lice. Naime, zbog svog stida on vjeruje da će ga se ismijati ili mu se rugati. Radije će pokazati svoju najdražu masku i ponosan je što se može tako dobro pretvarati. U biti pritom bi radije plakao, ali se ne želi razotkriti. Kada bi ljudi manje lagali mnogo bolje bi se međusobno razumjeli. Posvuda manjka međusobno povjerenje.

Mnogi ljudi si ne mogu predočiti, za nas, nevidljivi život. Zbog toga također ne vjeruju u nastavak života nakon smrti. Kako se takvim ljudima to može objasniti?

Mora vam biti jasno da za ljude postoji univerzalni život. Taj život je stupnjevan i podijeljen u različite oblike. Prema tome je život na Zemlji isto tako jedan stupanj kao i poseban oblik moćnog života. No čovjek se uvijek ponovo vraća natrag u duhovno carstvo koje je njegova pradomovina. Tu i tamo s Božjom milošću dobije čovjek poklon, naime, tijelo koje mu omogućava život u drugim svjetovima. Za naše carstvo kažete «onostrano» ili «drugi svijet» Mi za vaš svijet kažemo «ovostrano. Ali isto tako bi mogli kazati «onostrano» ili «drugi svijet». Može li čovjek vidjeti snagu koja tjera biljku da cvate? Isto

tako čovjek ne može vidjeti carstvo u kojem mi živimo. Razlog krivog shvaćanja se nalazi u krivom tumačenju. Čovječanstvo Zemlje, što se tiče duhovnih stvari, nije dovoljno orijentirano. Zaboravlja se da također postoji pseudo-znanost, naime, izvrtanje važnih činjenica.

Kod mnogih ljudi dolazi do snažnog otpora prema rubnom znanstvenom učenju o nastavka osobnog života, jer čovjek ne želi da ga u njegovom privatnom životu promatraju nevidljiva bića.

Ali, samo se po sebi razumije da imate privatni život. Nitko se ne gura između. Kao što je već prije bilo naglašeno kod nas ne postoje oni koji prislušuju ili slušaju. Vas će promatrati oni koji vas vole i koji su vam bliski. To ni u kom slučaju ne znači da će se ponašati na način koji je stran njihovoj duhovnoj prirodi. Znatiželjno prislušivanje je za njih nepoznati pojam. Bit ćete promatrani samo zato što ste s njima duhovno povezani. Oni svoj život žele dijeliti s tobom kako bi uživali u zajedničkim radostima i bili uz tebe kada imaš brige i nevolje. To je nešto zbog čega se trebaš jako radovati i nikako se brinuti. Jer to ti ukazuje da te štite oni koji te vole i zbog toga su ti vrlo blizu.

Jedno od najvažnijih pitanja naših čitatelja se sastoji u tome: «Što se događa u trenutku kada čovjek zatvori oči i klinički se smatra mrtvim?»

Znadem da je kod vas to kardinalno pitanje. Svaki čovjek mora svakako znati da stoji pod jednom višom instancom, kako na Zemlji tako i u onostranom. Morao bi također znati da posjeduje besmrtnu dušu. Posjedovati dušu znači vječni život. Kada čovjek nebi imao dušu bio bi bezosjećajan i kretao bi se neinteligentno ovim planetom poput robota. Svijest bi bila samo njegova, a temelj života bi bile samo reakcije i refleksi. S druge strane znanost je najlošija neprijateljica spoznaje koja konačno zatvara krug i s time utire put do Boga. No to se ne događa s voljom. Duhovnim silama je oduvijek bilo jako teško boriti se protiv materijalnih i egoističnih misli.

Prije nekoliko dana jedan je stariji gospodin rekao: «Kada umrem ionako je sve gotovo». Pitao sam ga: «Kako to znadete?» Odgovorio je: «Ništa ne vidim, a kroz Boga se ništa ne događa». Što kažeš o tome?

Ovaj odgovor svjedoči o duhovnoj zaostalosti. Ona se može kod mnogih osjetiti.

U čemu je krivica?

To su oni ljudi koji ignoriraju Boga. Pogledajte što ja o svemu tome mislim! Naravno da se krivica može tražiti i kod crkve kao i kod pedagoga, političara i prije svega kod sebe. Ljudi smatraju da su vrlo pametni. Znanost se sastoji 50% iz zabluda. Unatoč tome znanost nenamjerno dolazi neprestano prema Božjoj istini. Sa svakim otkrićem pojavljuju se nove zagonetke. Kako bi se iste riješile približava se sve bliže i bliže veličanstvenim istinama.

Kada se subližnjima želi objašnjavati o smrti onda se tome jako suprostavljaju. Kako bi se ovdje trebalo ponašati?

Ti ljudi su čitav svoj život hodali okolo sa zatvorenim očima. Par riječi je dovoljno kako bi se ustanovilo da li je sjeme palo na plodno tlo. No lavina spoznaje se već počela kotrljati. Televizija bi radije trebala prikazati film umjesto nedeljne propovijedi, pa makar to bio i animirani film koji prikazuje što se događa nakon smrti. To bi bilo moguće i kod izlaska duše iz tijela. Ljudima mora biti jasno kako se događa preobražaj. Moralo bi biti dobro prikazano da svijest nije materijalna i također ne predstavlja nikakvu funkciju materije. Zbog toga se svijest odvaja od tijela i kao duhovna tvar vraća natrag u duhovno carstvo. Prema smrti se u njenom vidljivom obliku odnosi i gleda sa žalošću i tmurno. To

je zabluda, jer je smrt u stvarnosti uronjena u sjaj. To je svečani trenutak u životu čovjeka. Čovječanstvo vjeruje da su znanstvenici pametne glave koji temeljito i stručno sve ispituju i istražuju. Vjeruje se da se stručno i temeljito odnose prema stvarima. Ono što oni kažu smatra se apsolutnom istinom. Ali to je velika zabluda mase. Vaša je zadaća da dobro sve objasnite!

Kojim se putem može doći do znanja o četvrtoj dimeziji?

Ponajprije kroz vjeru u stvari koje se ne mogu odmah shvatiti nego moraju biti promišljene kroz ljudski duh. Kada bi od sada znanstvenici vjerovali u nastavak života u duhovnom carstvu, onda bi ispunili tu prvu pretpostavku. Kroz daljnja istraživanja bila bi čovječanstvu otvorena vrata za četvrtu dimenziju. A u toj dimenziji postoji ogromna moć. Ona predstavlja kompletan život i svu egzistenciju u čitavom univerzumu.

Kako bi se moglo jednom ateistu objasniti da ipak postoji život nakon smrti. Ateist će, naravno, sve to objasniti kao glupo praznovjerie. Što kažeš o tome?

Ako se znade da se ima posla s bezbožnim čovjekom, onda je bolje ne napinjati previše luk. No unatoč tome treba mu se kazati svoje mišljenje, bez obzira na njegove klevete. U njegovom životu ili nakon toga uvijek će doći trenutak kada će biti sretan nešto više o tome saznati. Onda će se sjećati vaših riječi i možda će mu to dalje pomoći.

Ateizma se u zadnjim godinama jako povećao. Izgleda da ateisti uopće nemaju nikakvu potrebu za traženjem spoznaja. Što kažeš o tome?

Čovjeka često život prisiljava na traženju spoznaje. Onda je bolje onima koji su nešto čuli o životu poslije smrti. Te ljude nikad nije dovoljno prisjećati na onostrani život. Ali je važno da tu istinu dobe prezentiranu u vrlo razumljivom obliku. S vremenom će doći do toga da se isplati baviti se s time. Nažalost crkve nisu u stanju ljudima to objasniti na jasan način. Uvidjeli smo da većina crkvenih zastupnika manje vjeruju u svoju religiju od vjerskih zajednica. Ti crkveni službenici uvijek iznova izbjegavaju pitanja o nastavku života. Ono što čovjek nauči, iskusi i primi u sebe u svom životu na Zemlji, to mu ostaje i nakon fizičke smrti. Ništa se ne gubi, jer se i zaboravljene stvari ponovo donose u sjećanje a koje su kozmički zapisane. Radi se samo o pravom usmjerenju. Koliko su ljudi samo oprezni kada primjete da bi mogli doživjeti gubitke. No ako se radi o gubicima nakon smrti onda o tome ne žele razgovarati.

Nevjerojatno je teško podučavati čovjeka o duhovnoj egzistenciji nakon smrti. Postoji li jedan dobar put?

Najbolji dokaz stvarnog onostranog života sastoji se u tome što pravi onostrani kontakt odmah ukazuje na nebo i pakao. Ta borba između dobra i zla odmah stupa na vidjelo. Naravno da će na taj način biti uvjereni samo sudionici kruga. U onostranom je sve superlativno, također i dobro i zlo. Dakle, radi se o tome da se sve promatra dobro i razumno. Poteškoće se sastoje samo u tome pronaći odgovarajuće riječi kako bi drugi ljudi sve dobro razumjeli.

O crkvi

Kršćanske crkve gotovo uvijek govore o «Vječnom snu». Za nas je nepojmljivo da se o životu nakon smrti gotovo ništa ne govori. Zbog čega?

Najvažnija točka u pravoj vjeri u Boga prepušta se jednostavno slučaju, to jest, bez namjere da se ta istina ozbiljno istraži i ispita. Krist je o tome dao točne upute, ali nitko mu nije vjerovao. Zbog toga je malo pomalo nestalo sve ono što je postojalo. A jer ne postoje

biblijska učenja crkva o tome ne može govoriti. Osim toga crkveni dostojanstvenici i sami sumnjaju i boje se istine. Učenje o onostranom životu je nezamislivo jednostavno i neshvatljivo je da se u tu činjenicu ne vjeruje.

Ljudi su, počevši od crkve, puni predrasuda i zbog toga ništa drugo ne uspijeva. Kako bi se te predrasude mogle ukloniti?

Sve predrasude dolaze uvijek zbog neznanja. Spoznaja, dakle znanje, uklanja sve predrasude. Zbog toga je vaš zadatak, da znanje na razuman način prenesete normalnim ljudima. Kada čovjek nešto razumije onda će sam ukloniti svoje predrasude. Po tom konceptu i mi radimo. Naša je želja, na bilo koji način, objasniti da je čovjek zaista besmrtn. Ali se čovjek u toku života mijenja, postaje starijim i drugačije izgleda. Zadnja promjena je smrt tijela, koje duh napušta. To se vrlo lako razumije. Ustvari, crkve bi morale ta učenja prihvatiti i širiti jer zapravo crkve nebi smjele biti mjesta laži, nego Božji univerziteti za narod.

Pitalo se učenike i učenice da li vjeruju u život nakon smrti. Odgovorili su da si ne mogu predočiti da se «gore» živi dalje i stoji nasuprot starog čovjeka koji bi trebao biti «dragi Bog». Što kažeš o tome?

Ovdje se jasno vidi da je crkva žalosno zakazala. Onostrano nije nikakvo «gore», njegov početak je neposredno već na Zemlji! Kada biste promatrali duhovnim očima mogli bi vidjeti kako vam onostrani gledaju preko ramena i promatraju što radite. Ali oni također čuju govor vaših misli! To je neprestani dolazak i odlazak. Zemlja je ograničena. Onostrano je bezgranično i bezvremeno. No onostrano je jedan određeni model za Zemlju. Postoje planine i jezera, drveće i cvijeće, kuće i vrtovi, a duše se ponašaju jednako kao i na Zemlji. Bog nije nikakav stari čovjek, nego ogromna svijest s ogromnom stvaralačkom moći. Bog je sveukupna svijest prirode. Kada čovjek dođe u onostrano neće stajati nasuprot Boga, nego ispred onostranih duša koje služe Boga. Naravno da postoji pravednost u onostranom. Kada bi to znali mnoge vođe nebi više postojao nikakv rat na Zemlji i jedva još kriminala. Neshvatljivo je zašto crkve ne vjeruju u naše poruke. Ono što su svećenici prije tisuća godina zajedno fantazirali još se i danas obznanjuje svetim i tabuom. pa ako netko ima hrabrosti kritizirati te zablude bit će osuđivan. I tako se niti teolizi ništa drugačije ne ponašaju od upitanih učenika. Oni govore o «dragom Bogu» kao osobi i o «dolje» i o «gore». Kada bi ti mladi ljudi imali pojma, koliko je veliko i mnogostrano onostrano i koje superlativne mogućnosti nudi, morali bi priznati da je to zaista aktualno i interesantno. Prema tom ogromnom carstvu Zemlja je poput zrnca prašine, a njezin razvoj jedva da je spomena vrijedan.

Crkve se protive kontaktiranju s onostranim. Govori se o bezboštvu i demonima. Što bi se o tome moglo kazati?

Saobračaj s duhovnim svijetom nije pogrešan ako se radi o poučavanju. No ako se iza toga skrivaju druge namjere, onda je to nešto drugo. Duhovni svijet ne postoji da bi davao poslovne savjete ili neke druge šanse za dobitke. Također duhovno carstvo nije obavještajno mjesto za zločine, izdaje ili osvete. Radi se samo o tome na koji način se saobraća s duhovnim svijetom, dakle s «mrtvima». Kada crkve govore o demonima onda je to dokaz da su crkveni oci taj kontakt s onostranim sasvim krivo shvatili. Oni koji su postavljali pitanja bili su negativni, jer su postavljali egoistična ili neprihvatljiva pitanja. Ako su namjere negativne onda su i kontakti negativni i onda nije čudo ako zli i negativni duhovi tjeraju svoje nepodopštine. Ako ne postoji poštovanje prema božanskom onda je to blasfemija!

I danas još uvijek crkve upozoravaju na saobraćaj s onostranim. Da li je ta opasnost zaista tako velika?

Postoji određena opasnost ako se ne postupa pravilno u sporazumijevanju. Ne smije se raditi nikakva zloupotreba. Ali mnogi ljudi neznaju što uopće spada u zloupotrebu. U svakom slučaju navodna opasnost, na koju upozorava crkva i neupućeni, nevjerovatno je pretjerana.

Kult smrti, kojim se posvuda bavi, vodi ljude do potpuno krivih misli. Kako vi to prosuđujete?

Sveukupni kult smrti je usmjeren na «vječni mir». Na grobnim spomenicima stoji: «»Ovdje počiva» ili »ovdje spava.» To je potpuno krivo, jer u onostranom ne postoji ovakav mir kakav ste vi zamislili. Naprotiv: Postoje velike misije, mnogo rada i velika služba za čovječanstvo. Nisu sve duše pogodne za tu veliku službu. Ali postoje one koje su svu svoju ljubav stavili u službu čovječanstvu koje im znači sve i zbog toga ih čini sretnim. Prepoznajem one koje su pogodne za tu službu i ako sam s njima u vezi ohrabrujem ih, naravno, prihvatiti službu u velikoj misiji. Na Zemlji postoje ljudi koji imaju poziv koji su sami izabrali. Ali postoje i oni ljudi kojima pristupa duhovno carstvo i moli ih da se stave u službu Boga. Onda je to pravi poziv. No ti ljudi ne govore mnogo o svom pozivu, jer znadu da im se neće vjerovati, čak ih se smatra uobraženim ili ludim. Unatoč tome ti ljudi s puno ljubavi izvršavaju svoju obavezu. Njihov božanski poziv ostaje njihova osobna tajna. Ti ljudi se nalaze na velikom putu potrebne službe i onda ako im to ne donosi nikakvu financijsku korist. A u našem svijetu će biti dočekani s velikim poštovanjem i ljubavi. Oni se ni u kom slučaju ne odmaraju i spavaju, nego se odmah uključe kako bi dalje sudjelovali u velikom planu. Oni su uzor koje cijeni Krist.

Na nadgrobnim spomenicima obično piše: «Počiva u miru». Što mislite o tim riječima?

O miru može se samo onda govoriti ako ga se svjesno shvati. Po tome se već prepoznaje besmisao tog natpisa. Ako ateisti smatraju da nakon smrti više ništa ne egzistira, onda ne može niti postojati nekakav počinak. Jedno tijelo bez duše ne poznaje spokoj, odmor ili san. Ono ne može više ništa zapažati. Ali to je sasvim drugačije s dušom, ona je duhovna funkcija tijela i ostaje na životu. Zapravo bi se moralo gledati iznad crkvenih fraza. U onostranom nema govora o vječnom miru, ali utoliko više o nezadovoljstvu i disharmoniji. Nasuprot tome zadovoljstvo i harmonija dolaze iz marljivog djelovanja, a nezadovoljstvo zbog lijenosti. Naše zadaće se temelje na nečem sasvim drugom. No kako smo i mi jednom živjeli u materiji imamo za sve razumijevanje. Ako razgovaramo s vama trudimo se neprestano govoriti vašim jezikom. Dakle, moramo se postaviti vrlo svjetovno kako nebi došlo do zabluda.

Još i danas crkve vladaju kultom smrti u potpuno negativnom smislu. Da li će se u tome nešto promijeniti?

Crkveni kult smrti još će jedno čitavo vrijeme potrajati, jer je to jedan vrlo unosan izvor zarada za crkvu i također za druga zanimanja.. Tako brzo se ovdje neće ništa mijenjati. Ali će se, malo pomalo, govoriti o svjesnom nastavku života onostrano groba.

O znanosti

Znanost često kaže: Nalazimo se pred zagonetkom. Da li bi se takvo objašnjenje, koje se odnosi na smrt, trebalo jednostavno prihvatiti?

Čovječanstvo Zemlje mnogo toga puno i previše prihvaća. Svaka pojava u univerzumu ima također svoj uzrok i svaki uzrok također svoj zakon koji se mora slijediti! Prema tome onda ne postoje zagonetke koje se nebi mogle riješiti. Ako čovječanstvo ne može odgonetnuti spiritualne fenomene onda je to dokaz da su s krivim predodžbama krenuli u rješavanje zagonetke. Ako su predodžbe pravilne, onda se mogu i najteži fenomeni objasniti.

Da li je onda zadatak znanosti da ovdje nešto mijenja?

Riječ «smrt» znači da je duša napustila tijelo, koje zatim propada. To znači rastvaranje materije i otpuštanje sile duha. To je svakako spoznaja koja pripada znanosti. Svi ste vi već u ovom životu više puta «umrli». Više ste puta mijenjali vaše tijelo, ali se pritom nije nikada dogodilo da ste ostali bez duše. Samo što se postupak događa sasvim polako tako da jedva primjećujete taj proces. Svaka ćelija se obnavlja, umire i bude zamijenjena jednom drugom. Dakle, vi nemate više ćelije koje ste imali u tijelu kao dijete. Za tim tijelom nitko ne tuguje. Duša, naime, ima jedno drugo. No dječje tijelo je zaista mrtvo, želimo li tu riječ koristiti. Ovo tijelo se preobrazilo iako je duša neprestano bila u «posudi», to jest u tijelu. Medicinari griješe kada kažu da kod seciranja nisu još nikada naišli na dušu. I to je još jedan dokaz više da je duša besmrtna.

Zašto je zapravo akademske znanstvenike tako teško uvjeriti u egzistenciju duhovnog carstva?

Akademičari se panično boje smrti i zbog toga traže «vječni život» u materiji. Oni vjeruju da se čovjek rastvori i neznaju da duša i dalje egzistira u onostranom. Kada bi duša bila samo mali djelič materijalne prirode već bi se je odavno prepoznalo i znanstveno dokazalo. Duhovno carstvo je sastavljeno iz duhovnih molekula i atoma. I ne možemo shvatiti da se materijalizacija onostranih duša ne priznaje kao egzatan dokaz. Takvo ponašanje je znanstveno varanje cjelokupnog čovječanstva ove Zemlje.

Zbog čega akademičari danas, unatoč mnogih dokaza o životu nakon smrti, smatraju to još uvijek praznovjerjem?

Oduvijek je školska znanost određivala akademičarima način razmišljanja. Zbog toga većini ljudi manjka vlastita zdrava prosudba, slobodna od svih školskih pojmova.

Često slušamo da se treba ravnati prema znanosti. Kada znanost u potpunosti prihvati neku stvar, onda se tome i vjeruje. Ako se znanost ne slaže, onda se isto sumnja. Zbog toga se sumnja i u život nakon smrti.

Spiritualna pseudoznanost se suprostavlja znanosti jer stvarno znanje posjeduju samo oni, koji posjeduju osobno iskustvo. A to su upravo spiritualisti!

Spiritulisti ne mogu shvatiti da javno mijenja jedva o tome nešto znade. Zbog čega je to tako?

Trudimo se da tom neznanju učinimo kraj. Znanstveno priznate činjenice su egzistencija duhovnog svijeta i nastavak života duše nakon smrti. Tajne su razotkrili mnogi istraživači, stručno i vrlo brižljivo. Bili su to univerzitetski profesori, svjetski poznati fizičari i poznati filozofi, koji su u potpunosti akceptirali spiritualizam. Jamčili su to svojim imenom. Ali njihove kolege su to, bez protudokaza, ignorirali ili su se sažaljivo osmijehivali. Smatrali su tolerantnim ako te istraživače ne proglase glupim. Znanstvenici u cijelom svijetu jako cijene besmrtnost, ali ipak na jedan drugi način. Postoji dovoljno dokaza, no oni se ignoriraju. Sve što je Bog stvorio ima svoje mjesto i svoju zadaću. U to spadaju i dokazi o nastavku života, kao i o čovjeku i o duši. Da li vjerujete da je Bog

stvorio čitav univerzum i sve lijepo, a zatim dopustio da ljudi umru i da se tome ne raduju? Duši stoji na raspolaganju čitav univerzum, bez toga bi čitava ljudska egzistencija bila besmislena.

O sudnjem danu

Teolozi ne mogu odgovoriti na pitanje o nastavku života nakon smrti. Što nam o tome možeš kazati?

Umrli ima sposobnost vidjeti vaš svijet a da ga vi ne možete vidjeti. Uskrsnuće za duhovni život slijedi neposredno nakon obestjelesenja. Takozvani sudnji dan je onaj dan u kojem se ponovo bude svjestan.

Kod kršćanskog govora na grobu uvijek se upozorava na sudnji dan u kojem bi mrtvi trebali uskrsnuti. Da li je ta zabluda presudna?

To je zaista presudna zabluda. Niti jedan svećenik ne može utješiti ožalošćenu rodbinu, jer i sam nezna ništa o stvarnosti. Kršćanska vjera tako prikazuje uskrsnuće da za njega ne postoji nikakav termin. Na taj se način ostavlja Zemljane u potpunom neznanju. Oni si pod uskrsnućem ne mogu ništa predočiti. Dan uskrsnuća je dan ponovog buđenja svijesti duše u duhovnom carstvu. Taj dan se kreće između jedne minute i više mjeseci, ovisno o posljedici smrti ili duševnog stanja. No uskrsnuće se nebi trebalo razumjeti kao tjelesno, to jest materijalno, nego duhovno, premda i duh posjeduje astralno tijelo, jedno ograničeno obličje duše. U mnogim slučajevima duše prisustvuju svom vlastitom pogrebu i često, nevidljivo prisutni, kod mrtvozorstva ili kod raspravljanja o nasljedstvu. U mnogim slučajevima su direktni svjedoci svađa oko nasljedstva, ali im i tuga rodbine stvara poteškoće. Kako je jadno da veliki vjerski smjerovi nisu dobro upućeni što se tiče smrti i nastavka života, jer zbog fanatizma i egoizma izbjegavaju svaku poduku. Duhovno carstvo se ne sakriva iza šutnje, nego upravo za to pitanje daje dovoljno objašnjenja podržana s vidljivim dokazima. No ipak postoje narodi, njih stotine miliona, koji imaju jasnu predodžbu o nastavku života nakon smrti, premda im nisu poznati zakoni duhovnog carstva. Oni znaju da postoji onostrano, ali neznaju kako se tamo živi.

Crkve podučavaju vjernike jednu zabludu, naime, o sanu duša umrlih sve do sudnjeg dana. Kroz tobožnji rastanak s umrlima ljudi u očajni i njihova im žalost oduzima svaku radost u bivstvu. Što kažete o tome?

Duboka, prije svega duga žalost za umrlima je velika pogreška jer se duše, koje su otišle kući, na taj način neprestano privlači. Put do Boga će tako biti produžen. Crkve, nažalost, podržavaju tu pogrešku. Sudnji dan je za svakog čovjek onaj dan kada dođe k nama. Otpuštanje materije znači istovremeno duhovno uskrsnuće. Sve duše dožive to uskrsnuće, dobro ili loše. Ako je duša u životu sagriješila, onda se u onostranom susreće s istomišljenicima. Ako je neka duša u životu na Zemlji bila dobra, onda u onostranom i dalje slijedi taj put. U duhovnom carstvu sve postoji u superlativu, kako ružno tako i lijepo, kako loše tako i zlo, kako pametno tako i glupo, kako marljivo tako i lijeno. Ali ono što ne postoji je dugi san duše i «mirni spokoj» crkvenih laži. Život se može odvojiti od tijela, ali ne može biti izbrisan, jer život nije nikakva materija, nikakva materijalna energija, nego vječno naslijeđe Boga.

Postoji li još nešto što biste željeli kazati o sudnjem danu?

Osim spiritualizma ne postoji niti jedna religija koja odgovara istini kada se govori o sudnjem danu. Zbog toga religiozno čovječanstvo nije podučeno što ga očekuje nakon

smrti. Pa i sami teolozi nemaju pravu predodžbu o onostranom i njegovim zakonima. Spiritualizam je eksperimentalno učenje koje se oslanja na iskustva s onostranim dušama. Pritom se ne radi o pretpostavkama ili dogmama, nego o jasno dokazanim iskustvima, koja su učinili ljudi koji su morali ostaviti svoja tijela ovdje na Zemlji. To su oni «mrtvi» za koje se misli da spavaju «vječni» san. Ali crkveno učenje ostavlja građanima Zemlje još jednu malu nadu, naime, sudnji dan. Na taj nepoznati dan trebali bi mrtvi, kroz onostranu pozaunu, biti probuđeni za novi život. Ta nada je naivna i bez ikakve logike. Protiv toga govore iskustva o onostranom životu i onostranim istraživanjima. Neshvatljivo je kako su biblijski preci uopće došli do ovakvog dana. Sudnji dan ustvari znači «posljedni dan». Ali zadnji dan života na Zemlji je zapravo prvi dan u onostranom životu. Istina je da čovjek nakon svoje smrti padne u san. Ali taj san traje različito dugo. On ovisi o načinu smrti i o svojstvu, odnosno, stanju duše. U većini slučajeva smrtni san je razmjerno kratak. Ponekad su to samo sati u kojima čovjek provede u dubokoj nesvijesti. U drugim slučajevima izlazi duša svijesno iz tijela i tek onda pada u duboki san oporavka. Drugi slučajevi traju nešto duže, možda tjednima ili mjesecima. Ali to su iznimke kao što je to, na primjer, kod eksplozija ili drugih iznenadnih nesreća. Svakako je za vas važna činjenica da obestjeleseni čovjek, gotovo neposredno nakon svoje smrti, svijesno živi dalje. Ne postoji nikakvo masovno buđenje i nikakav sudnji dan na koji se svi umrli iznenada bude kako bi bili dovedeni pred veliki sud. Pogrešna shvaćanja o sudnjem danu su klice ateizma. Crkvena učenja sve crpe iz starih zapisa. Suprotno od toga spiritualizam crpi sve iz susreta u kojima su moguća sporazumijevanja s onostranim dušama. U tim kontaktima govore duše o svom bivstvu, naravno, samo u okviru osobnih iskustva u slučaju da se iza toga ne skrivaju zablude. Kakva bi to utjeha trebala biti za rodbinu umrloga kada im svećenik govori da mrtvi spavaju do sudnjeg dana? No svećenik im ne može objasniti kada i kako će se dogoditi sudnji dan. Na žalost medijima se ne vjeruje. Oni su odgovorni posrednici između oba svijeta. Naravno, postoje dobri i loši mediji. Postoje čak oni koji su jako zakazali ili su varalice. No ja mislim samo na dobre medije. Ti mediji daju čovječanstvu zadovoljavajuća objašnjenja za sva pitanja, koja se tiču života ljudi u oba svijeta. To su iste istine koje je prenosio Božji poslanik, naime Krist. Bog vas ne pušta u neznanju!

O drugoj smrti

Krist je spomenuo «drugom smrt» koje bi se trebali obojati. Što nam možeš kazati o tome?

Umrijeti znači nešto poput odvojenosti. Ako je nešto jedno od drugog odvojeno onda su to uglavnom dva dijela. U ovom slučaju radi se o tijelu i duši. To znači da se duša oslobađa materijalnog tijela. Druga smrt se događa u duhovnom carstvu. To je duhovna bolest do gorkog kraja, a zatim slijedi reinkarnacija na najnižem stupnju. Ljudi koji su već na Zemlji bili skloni svim porocima, ne napredujući, zaglibe u onostranom uvijek nanovo sve dok ne dožive drugu smrt.

U Bibliji piše da je Krist upozoravao na drugu smrt. Što o tome kažeš?

Postoji druga smrt, ali također i treća i četvrta i još mnogo više. Smrt je samo prijelaz iz jednog oblika bivstva u drugo, iz materijalnog u duhovni život. To je ono što vi opisujete kao smrt ili prijelaz u duhovni život iz materijalnog, dakle reinkarnacija. Morali biste znati da je u onostranom vrijeme beznačajno. Smrt, za koju je Krist mislio, je duhovna smrt, to jest, gubitak vjere i zatim duhovno pomračenje uma. On nije mislio prijelaz iz jednog oblika bivstva u drugo. Duhovna smrt može, na primjer, biti gubitak osobnosti, apsolutna poslušnost prema Protivniku. Takvu duhovnu smrt doživljavaju ljudi dnevno. Slijedeći primjer:

Jedna mlada Amerikanka, milijunašica, dobro odgojena i zaštićena, koja je vjerovala u Boga i pozitivno mislila, otišla je kao samaritanka pomoći bolesnima i siromašnima. Ova je žena upoznala jednog revolucionara koji ju reprogramirao tako da se odrekla Boga i potpuno se promijenila. Sudjelovala je u neredima i počinila nasilja. Bila je protiv Boga i protiv zajednice. Ta žena je doživjela drugu smrt o kojoj je Krist govorio i upozoravao. U jednoj unakrsnoj pucnjavi žena je bila pogođena i završila sa svojom dušom u najdubljim sferama. Ali i ta druga smrt može biti opozvana, ako postoji i samo mala iskra uvida.

O smrti djece

Što se događa s dušama male djece koja su umrla kao dojenčad ili sasvim mala?

Djeca se mogu u našem svijetu dalje razvijati, bez obzira na dob. Ipak, dijete vrlo teško nađe vezu s vlastitim kozmosom duša, to jest, ono se ne može sjetiti nečeg već prije doživljenog. U pravilu se mala djeca i dječje duše onovno reinkarniraju kako bi prošla svoje zemaljsko oplemenjivanje. Ako roditelji djece nisu krivi za djetetovu smrt onda ona, ako za to dobe priliku, mogu biti ponovo inkarnirana kod istih roditelja. Odraslija djeca se stave pod duhovnu zaštitu. Ona mogu također biti u duhovnom carstvu podučavana o mnogim stvarima. I dalje rastu duhovno i svakako ne ostaju djecom.

Ako izgube život što se događa s takozvanim «polujakima» ?

Te duše će u duhovnom carstvu biti preškolorane. Biti će im objašnjeno da postoji samo ispravan put, naime, onaj koji služi unutarnjem razvoju. Dakle, te duše moraju shvatiti da je bolje birati dobro, jer tko služi uništavanju ili omalovažavanju taj se brzo približava nižim sferama.

Da li su djeca, koja u međuvremenu odrastu, prepoznata od roditelja u duhovnom carstvu?

Ako djeca kroz ljubav ostanu povezana s roditeljima, onda ne postoji razlog zašto nebi bila prepoznata. Djeca mogu pratiti život roditelja koje su ostavili. Svi ljudi su hodočasnici na beskonačnom, vječnom putu univerzuma. Koliko je čovjek zaista vrijedan najbolje iskusi samotnik, koji je jako sretan ako uopće sretno čovjeka s kojim se može razumjeti. Svaki čovjek, bilo kada, treba pomoć drugoga. Zbog toga je neshvatljivo da se ljudi na Zemlji međusobno mrze i da su neprijatelji. U onostranom su i najžešći neprijatelji postali najbolji prijatelji, jer su spoznali da je život vječni.

Može li majka, koja je otišla u duhovno carstvo, iz onostranog pomagati ostavljenu djecu?

Ako je ljubav prema djetetu vrlo velika, onda je takva pomoć svakako moguća i to tako da i dalje šalje djetetu svoju ljubav. Pozitivne misli i molitve sežu dalje no što vi to mislite. Molitva majke u onostranom ima veliku moć. A iz onostranog je majci također moguće utjecati. U onostranom može majka vlastitom odlukom biti povezana sa Zemljom.

Postoji li u onostranom za djecu posebna sfera?

Odgajanje djece se u onostranom nastavlja i dalje. Ali neovisno o vanjskom izgledu, djeca ostaju tako dugo djeca sve dok ne nađu vezu s frekvencijom sjećanja na svoj prethodni život. To se koji puta može vrlo brzo dogoditi. Ipak, ako je dijete bilo veoma

malo za vrijeme svoje smrti, onda se ne suočava tako brzo s osobnim pra-životom. Nije uvijek lijepo sve znati. Također se niti odrasli ne sjeća svega kada dolazi u onostrano. U onostranom on je neznanica. To stanje se tek onda mijenja kada pronade vezu sa svojim sveukupnim životom te kada se može sjetiti više svojih inkarnacija. U onostranom zatim otkrije što je sve bio i postigao i što sve znade. Kako šok nebi bio prevelik vodi se briga o tome da reinkarnaciono znanje o njemu samom ne dođe odmah cijelo. Kada se duša potpuno sjeti i ustanovi da je razriješila mnoge pogreške odrađivanjem karme može se, uz Božju milost, dogoditi da se iznenada više ne sjeća niti jedne pogreške. To je stvarni oprost grijehova!

Kada dijete dođe u onostrano postoje li i onda poteškoće odgoja kao i u životu na Zemlji?

Premda u početku astralno tijelo djeteta još pokazuje određenu naivnost, dijete je zbog mnogih reinkarnacija intuitivno razumnije i zbog toga se može i lakše usmjeravati. U onostranom također postoji jedna vrst škole. Tamo su djeca, kao i u određenim razredima, podučavana i zbrinuta. Djecu se s ljubavlju odgaja!

Da li onostrani odgoj nekog djeteta ima i autoritativni karakter?

Naravno da duhovno carstvo polaže veliku vrijednost za poslušnost, jer bez reda ne postoji zajednički život. Ako se na Zemlji koristi autoritativni odgoj, onda je i većina psihologa uvidjela da bez odgoja nema poslušnosti. Radi se samo o tome da dijete mora biti poslušno a da se ne smije potiskivati djetetova volja. Zapravo je važno biti konzekventnim, jer postoje tabui koje i dijete mora uzeti u obzir.

O boli

Spiritualisti se češće manje boje smrti nego drugi ljudi. Ali unatoč tome među spiritualistima postoje ljudi koji se ipak boje smrti. Što kažeš o tome?

Može se dogoditi da čovjek trpi bolove, ali postoje bolovi koji su nepodnošljivi pa se svijest automatski isključuje. No to nema nikakve veze s procesom umiranja. Kada nastupi smrt tijelo postaje bezbolno. To je kao da je tijelo dobilo injekciju protiv bolova. Pritom se u većini slučajeva ne gubi svijest. Premda izgleda da umirući više ništa ne zapaža, to je zabluda. U biti ne može se više javljati, ali unatoč tome prepoznaje sve što se oko njega događa. Smrt je potpuno bezbolna. Svi živci isključuju u trenutku svoje osjećaje. Čovjek se u svojoj duhovnoj individualnosti osjeća sve lakšim i slobodnijim. Onda dolazi veliki trenutak kada ga dočekaju njegovi poznanici i prijatelji. To ovisi o razvoju duše umirućeg. U većini slučajeva dolazi do velikog šoka, jer veliki broj ljudi ne vjeruje u nastavak života.

Da li se u onostranom i dalje nastavljaju bolovi?

Da, ali po prilici samo jedan do dva mjeseca. No narkomanstvo traje mnogo duže. Bolovi se protežu samo na bivše organske patnje, na primjer, glavobolje, bolovi u želucu, kašalj i slične poteškoće. Ostale tjelesne mane su od toga isključene.

Možeš li nam kazati zašto duša u onostranom može još osjećati bolove?

Radi se o sugestivnoj umišljenosti. U onostranom se čovjek mora najprije jako promijeniti, a to nije tako jednostavno.

Medicinari ne žele od nas nikakva uputstva. Što bi se ovdje moglo učiniti?

I to je žalosno. Oni su toliko tvrdoglavi u svojim uvidima da ne reaguju na nikakve poduke koje nisu univerzitetske. No kada bi željeli mogli bi od nas mnogo toga naučiti. Vi ne možete ovdje ništa učiniti. Smrt je za medicinare još tajna. Ona je okultna.

Zašto većina ljudi umire zbog bolesti i sa velikim bolovima, zašto se jednostavno ne ugase poput svijeće?

Božji je cilj da svatko tako dugo živi dok ne ostari i ispunjenim životom mirno zaspi. No Bog, na žalost, ne može uvijek sve spriječiti. On može učiniti sve najbolje, primjereno svom vlastitom zakonu. Razmislite da za smrt ljudi, prije svega, čovjek sam snosi krivicu. Bol je neophodna nužnost za održavanje života. Kad to nebi bilo tako čovjek bi nepažljivo postupao sa svojim životom.

Iz onostranog nas savjetuju da liječnici oslobode umiruće od bolova. Možeš li nam objasniti što to znači?

Ako čovjek umre u velikim bolovima, onda on još prilično dugo i dalje trpi te bolove, premda je «mrtav». Tek malo pomalo bolovi nestaju. Zbog toga je svakako bolje ako se umirućeg oslobodi bolova i na taj način prištede naknadne posljedice.

Da li narkoza ima utjecaj na dušu?

Dušu se ne može narkotizirati, samo tijelo. Ali zbog narkoze povezanost između tijela i duše biti će u disharmoniji. Kod težih operacija koji puta duša odlazi na put ili izađe iz tijela kako bi promatrala operaciju. Pacijenti se toga često sjete.

O nesrećama

Kakvo je vaše mišljenje o smrti prouzrokovanoj zbog nesreće?

To je teško pitanje, jer ovisi o tome kako tumačiš riječ «nesreća». Misliš li pritom na utjecaj slijepog slučaja bez ikakvog motiva, na rezultat čisto nesretnog slučaja ili čud sudbine? To sve ne mogu prihvatiti, jer znam da je čitav univerzum reguliran kroz prirodne zakone uzroka i posljedica, koji se međusobno dopunjavaju u neopozivom redosljedu. Ali unutar prirodnog područja prirodnog zakona egzistira slobodna volja. U biti ne postoje nikakvi čisti slučajevi, jer je slučaj rezultat prethodnih događaja. On je posljedica uzroka. Nesreća potječe od nekog stanja koje je također kontrolirano po zakonu. Ono što moraš imati pred očima je univerzum zakona unutar zakona od kojih svaki ima kontrolu nad određenim aspektima univerzuma. Ali niti jedan nije tako krut, a da nebi dozvolio zajedničku igru moći. To je slično onom starom pitanju: «Da li ste vi stvorenja sa slobodnom voljom ili ste ograničeni na predodređenost?» Obje strane mogu biti potvrđene, jer su u biti obje korektne. Sve ovisi o interpretaciji.

Za vrijeme jedne seanse imali smo kontakt s jednim prijateljem kojeg smo poznavali još za vrijeme života. Taj prijatelj je umro od šplitera bombe koji ga je pogodio u glavu. Nakon onostranog kontakta smo ustanovili da je još mnogo godina trpio od duhovnih smetnji. Što nam možeš o tome kazati?

Za vrijeme života na Zemlji duša se služi mozgom. Mozak i duša se nalaze u uzajamnom odnosu. Ako je mozak iznenada uništen duša doživljava šok, jedan duhovni šok. Taj šok mora najprije biti iscjeljen. Vrijeme iscjeljenja ovisi o vrsti ranjavanja.

Takoreći vremenski ograničeno ludilo u onostranom?

Da, tako bi se to moglo nazvati. Ali također postoji onostrano ludilo kod samoubojstva i uživanja droga. Da, čak kod lančanog pušenja često postoje duhovne smetnje, koje su naročito vidljive u onostranom.

Ako čovjek zbog nesreće ili katastrofe iznenada umre, što se onda događa s njegovom dušom?

To sasvim ovisi o načinu smrti. Kod teških nesreća se može dogoditi da duša spava četiri tjedna. Unatoč tome ona se nalazi blizu osobnog patrona zaštitnika koji pazi na dušu. Duša može biti jako povređena no ona se opet može sastaviti i iscijeliti. Zbog toga se patron zaštitnik nalazi uz nju. Takva onostrana iscjeljenja, prema vašem računanju vremena, traju po prilici četiri mjeseca do tri godine.

Da li je ljudska duša ranjiva?

Da, ona je osjetljiva i zbog toga vrlo ranjiva. No dušu se zbog njene besmrtnosti ne može nikada uništiti. Nakon mnogo godina polako se ponovo sastave fragmenti rastrgane duše. No još mnogo godina nakon toga ostaju duševne štete.

Da li su nesreće u duhovnom carstvu predodređene ili ih se može predvidjeti?

Nesreće se nikad ne mogu unaprijed odrediti. No mnoge se nesreće mogu svakako predvidjeti u duhovnom carstvu, ako za to postoje preduvjeti. Uglavnom su nesreće totalno iznenađenje. Sve duše, koje zbog nesreća dođu k nama, dolaze u posebnu sferu. Ako čovjek izgori, onda duša treba više vremena da bi se sastavila. Ako je čovjek rastrgan u nekoj eksploziji ili od granate, onda to traje godinama.

Što se događa s onim dušama koje zbog posljedica iznenadne nesreće dođu u duhovno carstvo? Njihov zemaljski razvoj je ipak iznenada prekinut.

Duše dolaze u posebnu sferu. Ali te duše se i mnogo ranije ponovo inkarniraju. Zabluda je ako se vjeruje da je Božja volja da ljudi umiru kroz nesreće.

Što se događa s dušama ljudi koji umru u podmornici u morskoj dubini?

Na ovo se apsolutno ne može ništa kazati. Svejedno je da li čovjek umre pod zemljom u nekom spremniku, jer je duša bilo gdje odmah slobodna. Postoje mnoge duše koje su sasvim normalno umrle, pa im je ipak potrebno mnogo vremena prije no što se snađu. To su tada uglavnom ateisti ili materijalisti.

Da li osobni zaštitnik patron može pritom nešto učiniti?

Da, on je velika pomoć. Ali mnogi mu tada kažu: «Ne poznajem te, što želiš od mene?»

Što se događa sa dušama koje nisu slobodne?

One su sve, sve slobodne. Ograničenje slobode je samo prolazno. Zbog tih stranputica se izgubi mnogo vremena. U normalnom slučaju duša trenutno napušta tijelo. No ona je ipak s tijelom povezana jednom vrpcom, takozvanom srebrnom vrpcom. Ta vrpca se polako odvaja. Materijalni primjer je pupčana vrpca.

U Americi su kod lansiranja rakete zbog iznenadnog požara poginula tri astronauta. Da li je ta brza smrt u plamenu štetila dušama astronauta?

Jedna takva iznenadna smrt u plamenu nema nikakav utjecaj na odvajanje duše od tijela. Čovjek umre trenutačno i njegov duh je slobodan. Ali duša, zbog strašne smrti, doživi šok koji najprije mora biti iscjeljen.

Kakav utjecaj ima vatra na dušu?

Ponekad vatra ima vrlo dobar utjecaj. Ona ponešto čisti. Ali vatra može, na primjer, kod eksplozije rastrgati dušu. U svim se slučajevima duša ponovo sastavi. Samo je pitanje vremena. Duša je neuništiva, jer je božanska. Kada bi duša umrla, onda bi se to isto dogodilo i Bogu. U trenu nebi više postojalo stvaranje, nego samo još veliki kaos. Bog drži sve u redu.

Što se događa s dušama vjernika i dobrih ljudi, koji iznenada poginu u eksplozijama ili vatri?

Takve duše također pretrpe štetu. No pošto su ipak pozitivne i nisu tvrdoglave mnogi se onostrani prijatelji i duhovni pomagači trude da ona malo pomalo ponovo ozdravi.

Što se dogodilo s dušama u Japanu koje su bile, zbog atomske bombe, iznenada otrgnute iz bivstva?

Za te duše postoji posebna sfera. Te duše su bile rastrgane. Potrebne su mnoge godine ponovnog iscjeljenja pa da dođu do svoje pune svijesti. Od toga su bile pogođene samo duše koje su se našle točno u jezgri eksplozije. No osobnosti koji su razvile ostaju postojane. Već sam kazao da se radi samo o svijesti koja je ometena ili izbrisana. Postoje duše koje su tako rastrgane da se ponekad nađu u stanju nebivstva. No to samo tako izgleda. Takvo stanje može dugo potrajati, na primjer, stotinama godina i samo jedna reinkarnacija može to stanje promijeniti. Kroz reinkarnaciju je moguće da duša ponovo pronađe jedinstvo jastva. Duša koja je izgubila svoju svijest nezna ništa o ogromnom vremenskom rasponu koji je prošao između katastrofe, rastrganosti i jednog ponovorođenja. No duše su neuništive, jer je rastrganost samo privremena. Duša ne može nestati ako je jednom počela egzistirati. Zbog toga niti Lucifer ne može nestati pa ma kako njegova duša bila bolesna. Isto tako je nemoguće uništiti Boga. Svaka se duševna šteta može ponovo popraviti. U svakom slučaju duša ostaje bersmrtna.

Ta iskidanost isključivo pogađa svijest, sjećanja, koja su podijeljena u fragmente. No u većini slučajeva reinkarnacija pomaže odmah ponovo uspostaviti novo Ja, tako da čovjek može stvoriti novo sjećanje. Ljudi koji su ubijeni kroz djelovanje atomskog zračenja ne mogu se više ničeg sjećati. No ako su ponovo prošli kroz reinkarnaciju onda se, u najmanju ruku, mogu sjećati svog zadnjeg života na Zemlji, kada se ponovo vrate u duhovno carstvo. Drugi ljudi, nasuprot tome, imaju veće sjećanje u natrag koje obuhvaća četiri do pet inkarnacija. Dakle, vidite zbog čega reinkarnacija može biti dobra. U većini slučajeva kratko iza toga slijedi reinkarnacija. Samo u iznimnim slučajevima traje to duže. Ljudska duša može biti samo u ljudskom tijelu reinkarnirana. Ljudska duša nema nikakve veze sa životinjskim ili biljnim svijetom! Univerzum je nezamislivo velik i zbog toga postoji dovoljno mogućnosti utjeloviti dušu. Svi ljudi imaju u univerzumu nešto zajedničkog: Oni imaju glavu, dvije ruke i dvije noge. Iznimke u materiji čine samo tjelesni nedostaci. Nasuprot životinjskom i biljnom svijetu čovjek može razmišljati o odnosima između sebe i prorode. Pritom se susreće s Bogom i onda ako tu konstataciju ne želi priznati. Za svaku ljudsku dušu je moguće biti rođenom na nekoj udaljenoj zvijezdi isto tako kao što postoje na Zemlji ljudi koji su jednom svoj dom imali na nekoj drugoj zvijezdi.

O samoubojstvu

Što misliš o samoubojstvu?

Niti jednoj duši ne bih savjetovao ponašati se na način koja stvari čini lošijim, a ne boljim. Ništa nije završeno, ako na ovoj Zemlji sam uništiš svoju egzistenciju. Ako to učiniš plaćaš punu cijenu za to. To je prirodni zakon. Ne postoji nitko na ovom svijetu čija je mjera tako neusklađena, a da nebi posjedovao snagu prebroditi te prepreke na svom putu. Ja bih čak kazao da su prepreke, koje on susreće, svakako nužne za razvoj njegovog karaktera i duha. Ako pokušavaš učiniti kraj tvojoj zemaljskoj egzistenciji prepreke neće zbog toga biti ništa manje. To je nemoguće, jer je protiv zakona. Niti u mojem niti u vašem svijetu ne postoji bijeg pred Božjom pravednošću. Pravednost je neopoziva, a presuda stigne svakog, ovisno o stanju njegovog duševnog rasta.

No postoje situacije koje dovode čovjeka u situaciju velikih nepravda. Kako prosuđuješ takve slučajeve?

Tako nešto mi je također poznato. Vi, koji živite u svijetu materije, udarate koji puta glavom o zid, jer pokušavate upravljati ne posjedujući dovoljno znanja. Unutar određene granice posjedujete slobodnu volju i također je koristite, ali nitko ne može izbjeći djelovanje prirodnog zakona. Jednostavni odlazak duha iz fizičkog svijeta u slijedeći stupanj života ne oslobađa dušu njezine vlastite odgovornosti. Nije li to jasno? Bez obzira u kojoj mjeri su nam poznati odnosi u beskonačnom znanju moramo vam mi, koji o tome nešto više znademo od vas, pomoći na putu do tog znanja.

Kako prosuđujete neko samoubojstvo?

Na to se ne može samo tako odgovoriti. Sve ovisi o tome kako se proživio zemaljski život, o kvalitetama koje su bile razvijene, ali i o napretku koji je duša učinila. Prije svega, odlučan je motiv. Crkve su potpuno u zabludi kada sva samoubojstva stavljaju u istu kategoriju. To nije ispravno. Iako nemate pravo skratiti vaš zemaljski život, nesumnjivo postoje slučajevi i neodložive činjenice, to jest, olakšavajuće okolnosti koje, naravno, moraju biti uzete u obzir.

Postoje li slučajevi ili iznimke kroz koje se samoubojstvom mogu postići poboljšanja?

Ne, nikada. Niti jedna duša se ne popravi, ako uništi svoju zemaljsku egzistenciju. Unatoč tome, to ne znači da je svaki samoubojica automatski odmah predan za svu vječnost u najtamnije od tamnih sfera. Svaki samoubojica uvijek doživi protuudar. Usudio bih se kazati da bi se većina slučajeva mogla opisati kao izlaz za kukavice. Drugo je s opsjednutima, ali takvih je slučajeva malo. Umjesto gledati u oči odgovornosti poseže se za sredstvima koja izgledaju kao lakši izlaz iz poteškoća. Vjeruje se da se sve može prekriti tamom. Ali svjesnost je besmrtni faktor. Svatko mora polagati račune. To je nepromjenjivi zakon. Također i samoubojstvo stoji pod zakonom uzroka i posljedica. A motiv pritom ne igra nikakvu veliku ulogu. Mi prosuđujemo sve prekršaje prema njihovim motivima.

Da li je istina da netko počini samoubojstvo samo zato jer je njegov nervni sistem potpuno uništen i nema više volje živjeti dalje?

Ovdje bih želio biti oprezan, jer nebih želio da vjerujete kako simpatiziram sa samoubojicama ili da dajem i najmanja ohrabrenje onima koji imaju namjeru poduzeti takve korake. Moj odgovor na tvoje pitanje je, da slom živaca često vodi do odbijanja odgovornosti. Prema tome osoba bi se na slijedeći način trebala očitovati: «Učinio sam nepravdu i stojim iza toga. Preuzimam svaku kaznu, koja bi mogla pogoditi nekog čovjeka,

i neću uzmaknuti ili bilo što poduzeti. Želim ispuniti moju obavezu i uništiti brige već u klici. No individua vjeruje da će dobiti na vremenu, a to je upravo ono što stvara još veće poteškoće. Umjesto da se poteškoće maknu s puta popuštaju živci i duh gubi svoju snagu elasticiteta. Na kraju postaje čovjek tako nervozan da jedva znade što čini. Zbog toga to ne pogađa samo pojedince, nego prema tome i čitav narod. Ne treba se odmah baciti koplje u trnje.

Broj samoubojica je zastrašujuće porastao. Što vi o tome mislite?

Bez obzira na to uvijek na vama leži odgovornost za sve, pa i onda kada vjerujete da se svega možete osloboditi pomoću samoubojstva. Krivnja ništa ne mijenja, a uz to dolazi još i samoubojstvo! U biti uglavnom se radi o kukavičluku odgovornosti, a ne kako se misli o hrabrosti oduzimanja života. Kukavičluk stvara mrežu oko njih, vrata su zaključana i zatvorena. I mnogo puta traje jako dugo dok se ta vrata mogu ponovo otvoriti. Kako vam je već poznato uvijek kažem da je motiv ono što dominira. Što je bio motiv za takav čin? Da li je to bio bijeg iz neke neugodne situacije? Onda to nije bio nikakav bijeg! Postoje neki slučajevi, više slučajevi nego motivi, gdje osoba poželi sama sebe maknuti. U tome ona vidi jedini izlaz i ne postoji nikakva sebičnost, nego nekoristoljubljujivost, premda je i to zabluda. Unatoč tome to čini razliku.

Postoje ljudi koji drugima prijete svojim samoubojstvom ako se ne ispune njihove želje. Kako bi se u takvim slučajevima trebalo postupati?

Ovdje se radi o krajnje negativnim mislima jer oni, koji samo spomenu samoubojstvo i nemaju ga namjeru počinuti, vrijeđaju Boga na najgori način. Nitko nebi smio reagirati na takve prijetnje, nego upozoriti na klevetu i vrijeđanje. Ali ako se zaista dogodi nesreća, onda ne snosi krivicu onaj koji je upozorio na klevetanje Boga. Svaki život je dar Božji i samo ga on može opozvati. To se događa temeljem Božjih prirodnih zakona. Iznenadujuće je da vrlo mali broj mladih ljudi posjeduju znanje o nastavku života nakon smrti, nakon obestjelesenja. To je bijeg iz života, s uvjerenjem da se vraćaju natrag od kuda su i došli, to jest, u ništavilo. No to je zabluda, jer se oni vraćaju natrag od kuda zaista potječu, naime, u duhovno carstvo! No ipak je jako negativno ako najave samoubojstvo i time prijete kako bi nešto iznudili. Onda je odrastanje u onostranom šok. Crkvene religije prijete s jednim «vrućim paklom» u koji se ne veruje. Samoubojstva bi se smanjila kada bi crkve pravilnije i istinitije o tome govorile. Tako dugo dok to nije slučaj svaka je pomoć uzaludna.

Mnogi ljudi vjeruju da su usamljeni jer se nitko za njih ne brine. Zbog toga dolazi do depresija koje često vode do samoubojstva. Što možete o tome kazati?

Na žalost ti ljudi ništa ne znaju o životu nakon smrti. Zemljanin nije nikada ni jedne jedine sekunde sam. Njega uvijek prati onostrani patron zaštitnik koji ga može zastupati. No kada se o tim stvarima znade dolazi se do unutarnje povezanosti s nama i to može biti od velike koristi. Samoubojstvo nikad ne oslobađa od briga. Naprotiv, one tek zapravo počinju, jer čovjek tada u onostranom spoznaje ono što je odbijao.

Koji su najčešći motivi za samoubojstvo?

Kod vas se najčešće ne prepoznaju motivi. Značajnu ulogu vrlo često igra mržnja ili osveta. To objašnjava i način smrti. Uzmimo slijedeći primjer: Mladič osjeća da ga je njegova ljubljena prevarila. Nije došlo do pomirenja. Na površinu je izbila negativnost. Prevareni snuje osvetu i u svojoj neobjektivnoj negativnosti vjeruje da će njegova prijateljica biti teško time pogođena ako se on na strašan način ubije. Ona će morati čitav svoj život misliti na tu smrt koju je, po njegovom uvjerenju, skrivila. Krivicu samoubojstva prebacuje na drugoga. Ovdje motiv dolazi jasno na vidjelo. No mi se još nismo uvjerali da

se na Zemlji o tome tako razmišlja. Naravno, postoje i drugi slučajevi. Ali u svim slučajevima veliku ulogu igra neznanje i njevjerica. Naime samoubojice vjeruju, kao gotovo i svi ljudi, da se sa smrću gasi svijest, a upravo se događa suprotno. Osobna svijest svakog takvog čovjeka s obestjelesenjem dobiva priličan poticaj. Svakodnevno zbog samoubojstva u onostrano carstvo dolaze mnogi ljudi. Svi su oni vrijedni sažaljenja jer su uglavnom žrtve neznanja. I same crkve nisu sposobne pravilno podučiti takve ljude što ih ustvari očekuje. Pa ako netko i dobije takva upozorenja nije u stanju svom djelu dati nužnu vjerodostojnost. Samoubojica ni u kom slučaju ne poboljšava svoje stanje. U duhovnom carstvu postoji apsolutno pouzdana pravednost i nitko joj ne može uzmaknuti.

Postoje ljudi koji misle da mogu izbjeći neku neugodnu situaciju, ako si uzmu život. Što nam možeš o tome kazati?

Velika je zabluda ako se vjeruje da se može izbjeći zemaljska patnja ako se oduzme svoj život. Posljedica je neizreciva patnja u jednoj drugoj dimenziji, dakle, u onostranom. Ako govorim o patnji onda ne mislim na mnoge bolesti izazvane vlastitom krivnjom ili one koje većim djelom dolaze iz negativnih regija, nego na patnju koja pokreće dušu, na primjer, ako se izgubi ljubljena osoba. Ljudi najviše vole posjedovati, moć i slavu pa kad moraju ostati bez tih stvari onda je njihova patnja velika. No ta se patnja svakako može izbjeći. Čovjek može dospjeti u jedno stanje u kojem više ne razmišlja logično. To se, na primjer, događa kod mržnje. Njegovo ponašanje postaje nerazumno. Često takvi samoubojice žele igrati ulogu mučenika, jer vjeruju da će tako ne sebe obratiti pažnju. Pritom misle: «Sad ću vam ja pokazati!» Ako postoji znanje o višim spoznajama, onda ne postoji niti jedna situacija koja se nebi mogla riješiti. Nevjerovanje vodi do nesigurnosti i oni koji si oduzmu život ne slute da s time nisu maknuli konzekvence s puta. Uglavnom ti ljudi dođu iz zla u gore. Ja sam, na primjer, naučio respektirati savršenost prirodnih zakona. Moja odanost i postojano povjerenje počiva u moći koja oblikuje cijeli univerzum, čiji je slijed određen, njegov razvoj predodređen i svaka aktivnost regulirana. Još nikad nisam primjetio da je neki prirodni zakon zakazao, da je bio nepravedan ili netočan. Nikad nisam vidio da se je božanska pravednost zabunila. Zbog svega toga mogu vam kazati da nikad ne postoji razlog za takve korake. Niti jedna duša neće biti opterećena s nečim što nije u stanju nositi.

Ali postoje slučajevi u kojima čovjek više ne može podnijeti bolove i želi smrt, sasvim svezjedno da li su to tjelesni ili duševni bolovi.

Varate se. Kada bolovi postanu nepodnošljivi nastupi nesvijest ili smrt. Nikad se ne može preći granica podnošljivosti. Ljude se, koji na takav način dođu u duhovno carstvo, odvodi u sferu ozdravljenja, gdje ih se iscjeljuje. Trudim se objasniti nekomplikirane istine zakona. Ako ste oboružani s tim jednostavnim istinama moći ćete sve situacije opuštenije podnašati. Ono što vam manjka je opuštenost. Kada bi ljudi na Zemlji više vježbali opuštenost nebi više postojali ratovi.

Jedna majka čiji je sin postao ubojicom je kazala: «Nadala sam se da će sin zbog ovog čina sam sebi suditi.» Pritom je mislila na samoubojstvo. Što mislite o tom njenom stavu?

To je bila njena duboka želja zbog srama. Ali njena misao nije bila pozitivna. Ona je sasvim krivo shvatila čin i grijeh. Vjerovala je, a to vjeruju i mnogi, da je samoubojstvo spas od kazne. Oni vjeruju da se svemu može izbjeći i da ništa ne ostavlja trag. To je je pravi razlog zašto se mnogi odlučuju na samoubojstvo. Oni se ne mire činjenicom da su ovdje uzalud, dakle, da u životu nemaju nikakav zadatak.

Kršćanski svećenici imaju upravo neprijateljski stav prema samoubojicama i njihovoj rodbini. Kako vi prosuđujete takav stav?

Božanski zakon veže ljude, ovisno o njihovom osobnom razvoju, na sasvim određenu sferu. Kroz samoubojstvo čovjek može biti stupnjevan samo prema dolje nikada prema gore. Obzirom na smrt crkve su upravo kažnjivo neuki. Nastavak života nakon smrti nije nikakva utopija. Ne postoji tolerancija za nepravdu i laž. To se odnosi i na svećenike. Stoje pod božanskom optužbom lakoumnog ubojstva, jer svjesno vode ljude kroz dogme u zabludu. Biblija laže kada govori da se isto istim mora vratiti. Dok Božanski zakon kaže: Pomozi drugima kroz molitvu, ali nikad ne dozvoli da te se tlači zbog sažaljenja koje imaš za one koji točno znadu što čine. Želja «Gospodine uništi naše neprijatelje» je bumerang.

Da li se samoubojice ponovo rode na Zemlji?

Ne postoji vječno prokletstvo, jer svaka duša ima mogućnost tražiti put koji vodi do Boga. I samoubojice mogu biti pomilovani. Motivi koji su vodili do samoubojstva su presudni za sud. Mnogo lošije je s ubojicama drugih ljudi oni mogu doći u vrlo tešku situaciju, da, mogu biti protjerani na jednu potpuno nerazvijenu zvijezdu. No jednako se postupa i s začetnicima takvog zločina.

Može li se pomagati duši jednog samoubojice? Smijemo li to činiti?

Da, tako da ih ne proklinjete, nego pokušavate razumjeti. U takvim slučajevima molitve jako pomažu, jer kroz njih duša dobiva ohrabrenje. Vibracije molitve pomažu duši da bude slobodnija i čvršća. Postoje samoubojice koji su sada postali anđelima, jer su zakazali, jer su sumnjali i nisu imali znanje o vjeri. No kada je zdvojnost nestala onda su i dalje napredovali na putu vjerovanja.

Da li samoubojice vrlo teško dolaze u sfere viših spoznaja?

Samoubojice dolaze najbrže do pozitivnih spoznaja, jer odmah prepoznaju da se nisu trebali ubiti. Često pokušaju još jednom, naravno bez uspjeha. No krivica se mora ispaštati.

O pomoći umirućima

Smije li se čovjek umiješati u zakone prirode?

Čovjek posjeduje slobodu i može sam odlučivati. Ali kada se radi o stvarima koje je inscenirao Protivnik čovjek može podržavati Boga. Bog je protiv patnje. Protivnik je za patnje.

Većina ljudi smatra ili kaže da je Bog odgovoran za njihove patnje ili da on ne postoji. Što kažeš o tome?

Naslijeđe ljudi teško oštećeno kroz mnoge generacije. Uzroci se nalaze u lutanju kroz život i pretjeravanju u svim stvarima. Danas uz to dolazi još i zagađenje okoliša. Zrak je onečišćen, voda zaražena, a smeće se gomila. Sve to vodi do bolesnih promjena. Na kraju čovjek se razboli i mora umrijeti u mukama. Naravno, postoji granica gdje se čovjek pita da li uopće još ima smisla održavati život. U ovom slučaju čovjeku je bolje biti u onostranom svijetu. Ali tko još u to vjeruje? Strah od smrti je zabluda. U svakom slučaju čovjek mora imati koliko toliko dobru savjest.

Smije li čovjek u teškim slučajevima, kada se više ne može pomoći, primijeniti eutanaziju ili ne? Dakle ubiti?

Ovo pitanje nema nikakve veze s eutanazijom! Jer eutanazija znači olakšati umiranje, dakle, ne ubiti! Načelno čovjek ne smije nikog ubiti, pa niti onda ako ga se ne može spasiti od smrti. Ali čovjek može i treba olakšati smrt! On može koristiti sredstva koja zapravo ne liječe, ali jako smanjuju bolove. Također umirućeg treba smjestiti u prostoriju koja je ugodna, a ne u kupaonu ili WC. Smrt je prirodni zakon. Takvi snažni prirodni zakoni ne smiju niti u ratu biti povređeni. Svaka diskusija je nepotrebna kada se radi o ubijanju ljudi. Također je i smrtna kazna neprirodna i nebi je smjelo biti. No teški zločinac mora biti, naravno, izoliran od svijeta. Teško da će se neki zločinac mijenjati, bez obzira koliko puta ga posjećuje zatvorski svećenik, jer nema nikakvu mogućnost iskusiti istinu o sebi. U većini slučajeva smatra ih se samo glupim brbljalcima. Bog je život a ne smrt, koja u biti i ne postoji. Ako neki čovjek mora umrijeti, onda stupa na snagu prirodni zakon. Te zakone se ne mora prizivati, oni sami dođu. Ali čovjek ima mogućnost narkotizirati umirućeg. To je eutanazija za koju se ne može ništa kazati.

Ubijanje smrtno bolesnog pravo je milosrđe prema beskrupuloznom ubijanju miliona ljudi na bojnim poljima. Ipak je to nemoguće, jer čovjek naginje zločinu kada se radi o slavi i pobjedi. Ali se također nebi trebalo čovjeka vegetativno održavati na životu. Čemu?

Što bi se trebalo učiniti ako čovjek umire u velikim bolovima. Da li bi se trebala zvati pomoć za umiranje?

Pomoć za umiranje se ne sastoji u tome da se umirućeg ubije. Ali se svakako nebi smjelo s njime eksperimentirati, mučiti ga i stvarati im još veće bolove. No nebi ga se trebalo niti vraćati natrag, ako je već na putu prema gore. Ne možete si zamisliti što sve poduzimamo kako bi dočekali umrloga. I zbog gluposti sve to može biti uništeno i otežano.

Ako je bol nužna i važna za razvoj zašto onda tako izričito naglašavate da mora biti sve učinjeno kako bi se ona ublažila?

Da ja to činim, ali nisam toliko glup da ne vidim kako imate svijet u kojem ne postoji nikakva patnja bilo kakve vrste. Život je usko povezan sa signalima boli. Znam da je život beskonačan i individualan. Kako bi mogli postizati sve stupnjeve napredovanja morate se neprestano razvijati, a to znači da ono što još nije savršeno, malo pomalo, dovoditi do savršenosti. To je jedan vrlo bolan proces. No istovremeno bih vam želio kazati da vidim vrlo mnogo nepotrebne patnje koju ste sami sakrivali. Patnja koju nanosite sami sebi ili međusobno uglavnom je nastala zbog neznanja, tvrdoglavosti, nevjerovanja, gluposti, zbog predrasuda ili praznovjerja. Ta nepotrebna patnja ne spada u razvoj i mora biti uklonjena. Svaki čovjek ima visoku zadaću okrenuti se svjetlu. A duhovno svjetlo postoji!

Da li bi liječnici trebali umjetno održavati na životu stare, oronule ljude ili beznadežne bolesnike, premda znadu da će još samo nekoliko dana živjeti?

Odbijamo to, jer se tim ljudima samo još stvaraju bolovi. U takvim slučajevima ne postoji više nikakav spas, a njihova je smrt samo otežana.

Možeš li nam još nešto kazati o pomoći kod umiranja?

Najbolja pomoć kod umiranja je da se umirućeg pusti na miru i ne pokušava njegov proces umiranja ometati i produžiti. To je protivno Božjem prirodnom zakonu. Svakom umirućem je potrebna određena priprema za život nakon smrti. Neshvatljivo neznanje na

tom području je velika, nezamisliva pogreška. U duhovnom carstvu postoje, naravno, sfere u kojima se bolesna duša može oporaviti. No to bi bilo nepotrebno kada ljudi na Zemlji nebi stvarali toliko gluposti!

O sahrani

Da li su kod vas poznati slučajevi u kojima su ljudi bili prerano pokopani ili spaljeni, to jest, još prije nego što je sasvim odvojena srebrna traka od tijela?

U normalnim slučajevima između pokopa ili spaljivanja ima dovoljno vremena. Razlika postoji samo kod vrlo materijalnih i ateistično postavljenih duša. One se teže odvajaju od tijela nego one koje umru s vjerom u Boga. Za ateiste i materijaliste teško je odrediti vrijeme, ono je različito ovisno o stupnju njihovog stava.

Još se uvijek mnogi ljudi boje spaljivanja. Postoji li razlog za takvo odbijanje?

Uopće ne. Čim duh napusti tijelo ono za dušu nije više apsolutno interesantno.

Što se preporučuje: Spalivanje ili sahrana u zemlju?

Spaljivanje je mnogo bolje od pokopa. Vatra čisti sva negativna zračenja koja mogu nastati nakon smrti. Na duhovnom tijelu se ništa ne mijenja. Svijest i sjećanje ne trpe zbog spaljivanja. Onaj tko se vraća kući nema nikakav odnos prema bivšem tijelu. Kod sahrane u zemlju osjeća se duh vrlo potišteno pri pomisli da će njegovo tijelo polako trunuti u zemlji. Da bi se mogle odvojiti sve duhovne veze od tijela mora proći najmanje tri dana prije spaljivanja. Za svakog onostranog ostavljeno tijelo ništa ne znači. Vrlo često se događa da se duše razbole, ako je mrtvo tijelo prerano spaljeno. Nasilno izvlačenje šteti duši. Prilično dugo traje njeno ponovo iscjeljenje. Dapače, pozdravljam spalivanje, jer pročišćujući plamen znači posljednji ritual za tijelo koje je završilo svoj svakodnevni posao. Duh koji je predstavljao vezu nije više ovisan o njemu. Spalivanje pomaže i onima koji dolaze k nama s manjkavim znanjem, one koje neprestano privlače groblja, jer tamo mogu izraziti određeni osjećaj i štovanje za one koje vole.

U biti taj način osigurava da je svemu kraj i da duh više nije u fizičkom tijelu. Kada fizičko tijelo ispuni svoju svrhu onda više ne postoji razlog za oživljavanje sjećanja koja donose samo žalost i brigu. Previše se pažnje poklanja tijelu koje se samo vraća elementu iz kojeg je bilo i načinjeno. Ono je ispunilo svoju zadaću, a duh sada odlazi u zemlju većih sloboda.

Kakva je šteta učinjena ako se duša nije još sasvim odvojila od tijela?

Dušu napadaju neke bolesti koja moraju biti iscjeljene. No u obzir ne dolazi samo duhovna pupčana vrpca. Također se kod ateista i ti spojevi sporije odvajaju. U zimi je odvajanje nešto polaganije nego u toplim danima.

Da li na obestjelesenu dušu utiče sahrana spalivanjem? Crkva se protivi tome.

Vatra je pročišćujuća. Element vatre je općenito nešto što pročišćuje. Već se i zbog toga ne može ništa kazati protiv sahrane spalivanjem. Ako je katolička crkva protiv toga, onda je to zbog toga što ona pritom misli na dogmu o paklu. Samo možemo preporučiti sahranu spalivanjem. Groblje nije važno.

Što se događa s dušom čije tijelo zbog raka ili operacije nije više sposobno za život i odmah iza smrti bude secirano?

Ako se tijelo odmah nakon smrti secira onda i te duše pretrpe duševne štete To se naročito događa s tijelom kod sudske autopsije, jer nisu poznate posljedice. No svaka će duša ponovo ozdraviti. Operacije s anestezijom su manje opasne za dušu. No ako pacijent ostaje pri svijesti, dakle samo djelomično omamljen, onda duša pretrpi štetu.

Znanost uopće nema pojma o ovim teškim pitanjima i opasnostima. Što se može o tome kazati?

Velika je tragedija da znanost odbija sva duhovna očitovanja i smatraju ih besmislicom. Ali duhovni svijet neće popustiti u odlučnom sporazumijevanju s vama.

Ostala pitanja

Da li je u redu kada se ljudima, koji već umiru, pomoću mašina umjetno održava i produljuje život? Mi mislimo da ih se drži dulje na životu nego što im je to određeno?

Liječnici ne osjećaju da li se u takvim slučajevima radi o inspiriranoj Božjoj pomoći ili taj eksperiment služi samo za liječničko umijeće. Zbog utjecaja uobičajenog ateizma na univerzitetima liječnici se u tome uopće više ne snalaze. U većini slučajeva kandidatima za smrt se na ovaj način ne može više pomoći.

Postoje slučajevi u kojima su ljudi nesposobni komunicirati sa svijetom. Oni se umjetno hrane i izgleda kao da su mrtvi. Niti jedan liječnik ne može kazati da li će doći do pune svijesti. Da li se ovdje radi o vegetativnom životu bez svijesti?

Mnoge takve bolesnike vaša okolina ne prepoznaje. Unatoč tome oni još posjeduju svijest ali nisu sposobni pokretati svoje tijelo. Ti ljudi imaju duševne, odnosno, zamišljene događaje. Mozak proizvodi sasvim slabe valove svijesti, jedva mjerljive. Ako drugi živci mozga preuzmu djelovanje uništenog ili prekinutog živca onda u takvom stanju postoji mogućnost oporavka.

Postoji li zaista vegetativni život, dakle, tijelo bez duše koje se još dalje održava na životu?

Da, postoji. Ali ta tijela bez duše imaju ograničeno trajanje života. Znanost jako griješi što ne surađuje s Bogom!

Postoje ljudi bez svijesti koji se godinama održavaju na životu, a da se nikad ne osvijeste. Što se događa s dušama takvih pacijenata?

Takva tijela se pokreću refleksno, to jest, ona imaju vegetativni život ali bez duše. Takva duša može se ponovo inkarnirati u novom tijelu. Pa ako se takav pacijent i probudi može se činiti da se još uvijek radi o istoj osobi. No to ne mora biti. Što se tiče funkcija svijesti njegovo mjesto može zauzeti neka druga osoba koja ima određenu sličnost. Ako se nova duša uspije prebaciti na frekvenciju prijašnje duše, onda joj na raspolaganju stoji svijest te duše. No isto tako mogu nastupiti poteškoće u prebacivanju. Onda se govori o rupama u sjećanju ili o ludilu. Radi se samo o pravilnom preuzimanju frekvencije svijesti, jer sva se sjećanja nalaze u kozmosu. Tada može duša svakako preuzeti čitavo sjećanje druge duše. Ipak će nakon nekog vremena osobno izaći na površinu. Ono što je moguće to čovjek i koristi. Takvi slučajevi su mogući. Koji puta se duša oslobađa i daje prostor nekoj drugoj duši. To je moguće, jer tijelo živi. Mrtvo tijelo se ne može više koristiti. Život i svijest su dva različita faktora. Ako je tijelo sposobno za život, kada se neka duša odvaja od tijela, može neka druga duša u istom trenutku ući u posjed tog tijela. U takvim se slučajevima samo iznimno labilne duše odvajaju od tijela. Postoje duše koje koriste svaku

priliku kako bi ušle u neko zemaljsko tijelo. One to čine prije poroda ali i kod odraslog tijela. Postoji bijeg iz onostranog. Svakako se u takvim slučajevima mora jako paziti zato što neke duše pokušavaju doći u tijelo, jer se nadaju da će u odraslom stanju imati bolje mogućnosti i prednosti.

U budućnosti liječnici žele također živu ljude zamrznuti. Nakon određenog broja godina žele ih tada odmrznuti kako bi dalje živjeli.

Znanstveno, to jest, prirodnim zakonom svakako je moguće da se vegetativni život kroz zamrzavanje može konzervirati. Ali duh, odnosno svijest, jednom riječju duša, ne može se kroz zamrzavanje konzervirati. Ona bi odmah napustila tijelo. Kod otapanja bilo bi tijelo živo, ali bi bilo bez duše.

Što se događa kod ubijanja u nuždi kada postoji opasnost biti sam ubijen?

Ovdje je slučaj drugačiji. Radi se o tome da li onaj koji je napadnut voli ljude ili ih mrzi. O tome mi prosuđujemo, jer dobro poznajemo njegovo srce, njegovu ljubav, njegov karakter. Obratite pažnju na to da zakon «oko za oko, zub za zub» ne vrijedi. Takav zakon ne postoji u Božjem carstvu, ali zato oprost i nikakva osveta.

Što duhovni svijet kaže o smrtnoj kazni na Zemlji?

Slovo zakona je opasno. Opasno je također neznanje sudaca i porote. Oni ništa ne znaju o zakonima drugog svijeta i oblika bivstva. Zbog toga se trudimo, unatoč ogromnih poteškoća, oplemeniti vaše znanje i savjest. Ipak, razni znanstvenici i drugi akademičari ne mogu podnijeti da k vama dođu viša bića preko medija.

Da li imaju ljudi pravo kazniti smrću drugog čovjeka?

Ne. Načelno odbijamo smrtnu kaznu, čak za sve prestupe. Bog sam sudi i nijedan čovjek si nesmije to pravo prisvojiti.

Da li je krivica suca veća od one za osuđenoga?

Sudac je u neznanju i sebe opravdava. Ipak on mora svoju krivicu opravdati pred Bogom, ali po običaju tek onda kada se mora oprostiti od ove Zemlje.

Možete li nam nešto kazati o smrti Pape Ivana XXIII? Kako je on dočekan kod vas?

Zbog dogmatskog stava katoličke crkve smrt Ivana XXIII nije bila laka. Nije ga se pustilo umrijeti u miru, nego ga se neprestano spriječavalo u tome. Mi smo ga dočekali kao vjernika Kršćanina! Svi mi griješimo i moramo svjedočiti. Dakle, što će Papa raditi ovdje kod nas? On će pogreške malo pomalo prepoznati i također ih svjedočiti. Kada je s time gotov preuzet će novu misiju. U svakom slučaju trudit će se za daljnje napredovanje. Kažem vam, Papa Ivan XXIII je u svom zadnjem životu na Zemlji više ispaštao, nego što je sagriješio. Mi ćemo mu u svakom slučaju rado pomoći. Na Zemlji je to tako da se niti jedan Papa ne može osloboditi okova dogme. Kod samog izbora se pazi da nije nekakav revolucionar.

N

Nakon smrti Alberta Schweitzera postoji za i protiv. Kako vi prosuđujete tog čovjeka?

Taj duh se nalazi u jednoj vrlo visokoj sferi, jer je vrlo mnogo učinio za subližnje. Samo se po sebi razumije da takve duše imaju pravo na tako visoko mjesto. Ako se nešto

protiv njega izreklo, onda je to velika nepravda. Za Alberta Schweitzera su svi ljudi bili ljudi!

Kako bi se subližnjima najbolje mogla objasniti misterija umiranja?

Većina ljudi dobro znade što se na Zemlji događa u politici, tehnici itd... Ali što se ustvari događa u čitavom univerzumu, nažalost, neznaju ništa. Uglavnom znadu da sunce pokazuje protuberance ili promatraju slične procese. Ono što čovjek ne može shvatiti svojim normalnim osjetilima može mu se medijalno očitovati. No čovjek odbija takvo podučavanje. Na prvom mjestu u tom podučavanju iz svemira pripada misterij umiranja. Nije samo vaša zadaća o tome govoriti, nego ta zadaća pripada duhovnom carstvu koje se jako trudi sve dokazati. A vi biste te poduke trebali i prihvatiti. Ne biste se trebali zbog toga prepirati i spriječavati ta medijalna očitovanja. Zbog toga, prije svega, imate zadaću da vašim subližnjima govorite o mogućnosti izvanzemaljskog sporazumijevnja. Podučavajte ih o činjenici medijalnog sporazumijevanja s onostranim. Svi će drugi problemi biti otpušteni i sami od sebe nestati ako više ljudi, nego do sada, budu uvjereni u tu važnu istinu.

Da li bi nam želio još nešto kazati o temi umiranja?

Neka Božji blagoslov bude uvijek s nama. Sada i zauvijek. Vi znadete da ćete, zbog života kojeg sada ovdje vodite, otići preko u odgovarajuću sferu. Svi vi želite postići ono najviše. Ponajprije su to zemaljske stvari za kojim težite, jer vama kao djetetu nisu bila očitovana znanja o višim istinama. To ne leži na vama, jer svi mi od malena tražimo. Ali to, da ništa neznate, je zbog neznanja vaših učitelja, odgajatelja i roditelja, jer su vas oni prvenstveno morali podučiti zašto živite ovdje na Zemlji i zašto se događa ljudima smrt. To vam je onemogućeno zbog neznanja i neozbiljnosti onih koji su preuzeli odgovornost podučavanja, a nisu ispunili svoju dužnost.

Oni nisu iznijeli Božju istinu, nego su mudrost vadili iz knjiga univerzitetskih predavaonica. Oni nisu upitali Boga: «Da li se to odnosi na pravo učenje?» Mi znademo, iz povijesti univerzuma i Zemlje, o propasti svijetova i velikim događajima koji su se morali dogoditi, jer je Otac volio svoju djecu. Ona su klevetala zakone. Zemaljske stvari su im bile draže. Da li je Božja snaga ona koja je sve stvorila ili sve potječe iz ljudskog mozga? Bog nam pokazuje tko je jači, onda kada znanstvenik stoji ispred velike tekovine koju je, zahvaljujući Božjoj snazi, mogao stvoriti. Tada uviđa da ono što je stvorio prema njegovim zakonima, ne može djelovati. Uviđa da odjednom stupaju na snagu drugi zakoni i da mu njegovo čitavo znanje kemije i fizike, kako on to već sve naziva, iz predavaonica ništa ne koristi. Njegovi vlastiti pronalasci će ga uništiti, jer nije vjerovao u Božju snagu stvaranja! A i zbog toga što se znanstvenici još uvijek opiru njegovim zakonima stvarajući s time veliko zlo, ne samo svojim subližnjima, nego i svim planetama u svemiru. Oni trebaju na svom vlastitom tijelu osjetiti ono što su željeli pokloniti svojim subližnjima. Sami moraju pojesti juhu koju su skuhalo. I znajte da vam pomoć neće biti donešena samo iz ljudske ruke. Potrebno je pokrenuti Božju snagu, a nepravda ljudi mora biti očitovana. Pomoć će doći iz takvih područja za koja ljudi ne vjeruju da uopće egzistiraju. Do Zemlje će doći jedna snaga u obliku koji će samo Božja djeca razumjeti i shvatiti, koja znadu za događaje, koja će znati što će se dogoditi kroz znakove. «Milost!» zvat će. Tada će im ta riječ nešto značiti, tada će naučiti da zapravo postoji još veća sudbina, kako vi to kažete. Bit će prisiljeni vjerovati u Boga i njegovu svemoć, a tko u to još uvijek sumnja taj mora na svom putu još dublje otići u tamu neznanja.

Zaključna vježba

Kako se možemo zaštititi od negativnog i još se više povezati s vama?

Dat ću vam jednu malu vježbu: Predočite si da imate razloga zbog nečeg se radovati i podižite tu radost sve više i više. Ako vam ništa ne pada na pamet, onda si predočite da smo mi ovdje i da vam želimo pomoći. Probajte to jednom prije spavanja. Zapravo, neće biti lako. No nakon duže vježbe to će vam uspjeti, jer ćemo vam mi neprestano pomagati. Ali, važna je pri tom radost i zadovoljstvo, jer su to vrijedni faktori pomoći. Pokušajte neprestano misliti na to da uvijek imate mnogo razloga biti zadovoljni. Ili mislite o tome da vam želimo dobro, da su nam poznate vaše potrebe i želje, da obračamo pažnju na vas kako bi mogli biti s vama. Važno je pritom da zaista imate osjećaj radosti, koji vas ispunjava pa makar to bilo i nekoliko minuta. Ako je taj osjećaj u vama, onda nam je puno lakše surađivati s vama, a onda se može dogoditi, poput munje iz vedra neba, prekrasan osjećaj sreće koji raste u vama. Najprije jednom. Ako vam to uspije češće, onda je povezanost između vas i nas vrlo dobra. Radovat ćete se tom kontaktu s nama.